

XVIII. évfolyam

5. szám

Ára: 30.- Ft.

ZSEBZSIRÁF

A Jászberényi Tanítóképző Főiskola lapja

Itt a december, jön a Karácsony!...

Megtörve bár...

A lassan, de annál biztosabban mögöttünk hagyott félévben úgy tűnik, hagyománnyá vált, hogy a diáklap éppen valamilyen szintű tanítási szünet (végül is a vizsgaidőszak is az...) előtt közvetlenül kerül az újságos standként üzemelő büfékbe, majd onnan az olvasók kezébe. Ennek okai a mindennapjaink során tapasztalható eszköz-hiányban keresendők, amelynek az iskolaújság is – jelentős – kárát látja. Igazán nem „profilom” – s a lapnak sem az – az állandó panaszkodás, de amikor immár másfél esztendeje kell a lapot nyomdakész állapotba hozni otthon, saját infrastruktúrával, töménytelen mennyiségű szabadidő ráfordításával... – szóval, ilyenkor a (fő)szerkesztő is kedvét veszíti csöppet ... Mert az tarthatatlan helyzet (ó, hogy mennyire nem az, bizonyítja az elmúlt tizenöt hónap), hogy egy tanítóképző főiskola diáklapjának szerkesztősége ne rendelkezzen olyan számítógéppel, amellyel készíthető lenne az újság...

Ám ha a gondok néha le is fogják főbb szerkesztőink tettekézségének szárnyait, mindezek ellenére a lap időről időre elkészül, ráadásul olyan szinten – s ez nem csak saját, hanem diákújságíró kollégák, tanárok, olvasók véleménye is –, amelyre méltón lehet büszke a *Zsebzsiráf* valamennyi munkatársa.

A pozitív töltetű visszajelzések, valamint a kiirthatatlan szerelem a lapkészítés iránt azok a tényezők, amelyek nem hagynak csüggedni bennünket. Még most sem, hajnali fél négykor, a nyomdába küldési határidő előtt alig néhány órával...

Tessék, ismét itt egy *Zsebzsiráf*, amely az újság tizennyolc éves történetében először 32 oldalon jelenik meg. Túl elkeseredettségen, túl minden gondon át, valamennyi kollégám nevében sikeres vizsgaidőszakot, kellemes karácsonyi ünnepeket és nagyon boldog új évet kívánok minden olvasónknak.

S egy jó hír: jövőre is lesz *Zsebzsiráf*!...

Benkő Tamás

A címlapon *Karácsony János* főiskolai tanár, a természettudományi tanszék vezetője látható.

(Fotó: Sárközi János)

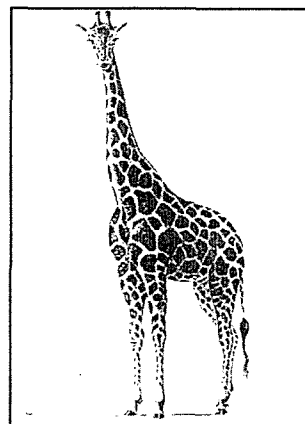
ZSEBZSIRÁF

A Jászberényi Tanítóképző Főiskola lapja.

Főszerkesztő:
Benkő Tamás
(tördelés)

Mell-Ék szerkesztő:
Viszkok Attila

A szerkesztőbizottság tagjai:
Kocsis Mariann,
Kovács Krisztián

Munkatársak:

Baranyay Zsófia, Bodzsár Csilla,
Fábián Tamás, Fazekas Ildikó,
Gede Norbert, Gergely Anna,
Ghiurca Valentin (Mell-Ék logó),
Gógh Edit, Husznay Miklós, Kiss Tímea,
Kovács Attila, Kriston Rezi Léda,
Mata Anikó, Mecseki Erika, Papp Beáta,
Simon Viktória, Tábori Zsuzsa,
Urbán Adrienn, Vetési Melinda,

Illusztráció:
Telek Béla

Felelős szerkesztő:
dr. Wirth Lajos

Felelős kiadó:
dr. Benedek Sándor

A szerkesztőség címe:
Zsebzsiráf, JTIF, 5102 Jászberény, Rákóczi út 55.

E-mail:
zsebzsiraf.jtif@drotposta.hu

Megjelenik negyedévenként
200 példányban.

Lap. eng. szám: III/isk./141/280/1988.

Készült:
Verzál Print Kft. Nyomda, Jászberény.
Felelős vezető:
Purda József

A Hallgatói Önkormányzat hírei

☞ Szabálmódosítás által a hallgatói érdekképviselő tervezett átalakítása:

Elnökség irányítaná a bizottságok munkáját, most a bizottságok külön-külön működnek, nem megfelelő az információ-áramlás.

Az új felállás a következő lenne:

Elnökség: Kesztyűs Zsolt (elnök), Vőcs Attila (elnökhelyettes), Tóth Edit (gazdasági képviselő), Osztrozics Katalin (KOB-titkár), Elekes Mónika (DJB-elnök). **Sportügy:** Kovács Krisztián. **PR:** Markó Mónika (kultúra), Forrás Eszter (külső), Viszkok Attila (Mell-Ék - szerkesztő). **DJB:** Fügedi Edit, Zákány Barbara. **KOB:** Fazekas Ildikó (gazdasági felelős).

(A fentiek az 1998. májusában megtartott, s kirívó érdektelenséggel kísért közgyűlés elfogadta, ám a *Főiskolai Tanács* nem hagyta jóvá. Ennek hátteréről kicsit bővebben a 6. oldalon olvashattok. A szerk.)

☞ Az új diákigazolványokat 1999. február 28-ig kell, hogy megkapjuk – ez az *Oktatásügyi Minisztérium* és a kormány együttes állásfoglalása. Addig is az elsősök vagy a középiskolai diákigazolványban lévő pecséttel, vagy a

Tanulmányi Osztálytól kapott diákigazolványt helyettesítő igazolással vehetik igénybe a 67,5 %-os utazási kedvezményt a tanuló- és a lakóhely között. A *Volán* és a *MÁV* köteles ezeket elfogadni!

☞ Januártól a kormány ígéretet tett a jelenlegi 70.000.- forintot kitevő hallgatói normatíva 80.000.-forintra történő emelésére. A hír még elég bizonytalan, biztosat csak a decemberi ülészakban mondanak.

☞ A pontosabb és közvetlenebb tájékoztatást, valamint problémák megbeszélését lenne hivatott biztosítani a *Hallgatói Fórum*, amely minden hónapban megrendezésre kerül. (A hallgatóság érdekeiről van szó, problémák megbeszéléséről. A megjelentek létszáma azonban a problémák abszolút hiányára enged következtetni!)

☞ **Utóvizsga díjak:** az első sikertelen vizsga 500.- forintba kerül, a második 800.-, a méltányossági 1000.-, a sikeres vizsga javításának összege pedig 250.- forint. Szigorlat ismétlése esetén ezek az árak a következők: 800.-, 1000.- illetve 1000.- forint.

HÖK (Kesztyűs Zsolt)

A Kollégiumi Bizottság hírei

1., A kollégium 1998. december 23-án 17 órától 1999. január 2-án 12 óráig ZÁRVA lesz. Ezen idő alatt a főiskola is zárva tart.

2., A hétfői szobakiadásokból származó kollégiumi térítési díj csökkenés összege az őszi félév végén, januárban, egyben kerül kifizetésre.

3., **Harmad- és negyedévesek, figyelem!** Ha a második félévben sorra kerül (két hétnél hosszabb ideig tartó) gyakorlat idejére le szeretnétek mondani a kollégiumi férőhelyetekről, akkor egy nyilatkozatot adjatok le a kollégium gondnokának december 15-ig!

4., A második félévre a kollégiumi pályázatokat január 20-ig adjatok le! Az automatikus bekerülési átlag: 3,8. Akinek megvan az átlaga, az is adjon be kollégiumi férőhelyet igénylő

lapot; akinek nincs meg az átlaga, attól újra kérünk igazolásokat.

A lakhatási támogatásról sajnos még semmi biztosat nem tudunk, de kérünk mindenkit, aki részesülni szeretne ebből a szociális támogatásból, hogy időben adja be a kérelmét, tehát a kollégiumi pályázatot! Lakhatási támogatást csak az kaphat, akit férőhely hiányában utasított el a KOB (tehát az igazolás nélküli pályázatok automatikusan kiesnek az elbírálásból).

Kérjük azokat, akik nem kerültek be a kollégiumba második félévben, jelezzék, ha nem akarnak felkerülni a várakozólistára!

5., A második félévben két hely fog megüresedni a Kollégiumi Bizottságban, ezért már most várjuk a jelentkezőket!

KOB

A Tudományos Diákkör hírei

Az 1998. december 2-án dr. Karácsony János elnöklétével megrendezett házi TDK-versengés eredménye a következő lett:

3. helyezett: Gulyás Anita és Imets László.

2. helyezett: Bogács Szidónia és Kátai Anna Tünde.

1. helyezés nem került kiosztásra.

A harmadik helyezett fejenként 4000.- forintot, a két második helyezett pedig 6-6000.- forintot kaptak.

Nagyon köszönjük a főiskola és a Hallgatói

Önkormányzat anyagi támogatását. A többi versenyző 1000.- forint készpénzt vehetett át jutalom gyanánt.

Külön köszönjük a résztvevő hallgatók és konzulenseik lelkiismeretes munkáját. Mindenkinek gratulálunk!

Az országos versenyre továbbjutó hallgatók névsorát a *Zsebszír* következő számában tesszük közzé.

Györgyi Szilvia

(Hallgatók Tudományos Képviselője)

A Diákjóléti Bizottság hírei

Ezúton szeretnénk tájékoztatni Benneteket, hogy megtörtént a szakmai gyakorlati pénz felosztása. Ez a következőképpen alakult:

- egy hétre 600.-, két hétre 1200.- forint/fő jut;

A IV. S csoport tagjai egyenként 4500.- forintot kaptak, mivel ők tízenként hetes gyakorlaton vesznek (vettek) részt. A fennmaradó összeget a következő félévre visszük át, amikor sokkal több

gyakorlat lesz.

Az 1998/99-es tanév második félévétől változik a pályázati szociális támogatás adatlapja. Erről a későbbiek folyamán pontosan tájékoztatunk Benneteket!

Februártól az eseti segély kérelméhez is rendszeresítünk adatlapot.

DJB-elnökség

A Közművelődési és Felnőttnevelési Tanszékről jelentjük

A nagy érdeklődésre számot tartó októberi *Hankiss-előadás* után a tanszék vezetője, T. Kiss Tamás újabb előadók meghívását tervezi a következő félévben. A tervek szerint az egyik újabb neves előadó Mádai Ferenc akadémikus lesz, aki az ELTE Állam- és Jogtudományi Kar Nemzetközi Magánjogi Tanszékének vezetője. Bár az időpont lapzártunkkor még nem ismert, az előadás várhatóan a *Magyarország Európai Unióhoz való csatlakozásának jogállása* címet fogja viselni.

Várhatóan ugyancsak főiskolánk vendége lesz Pungor Ernő akadémikus, a Bay Zoltán Alkalmazott Kutatási Alapítvány igazgatója is. Ő a magyarországi tudományos élet és a nyugat-európai tudományos intézmények és szervezetek közös programjairól tart majd előadást.

Nálunk járt Hankiss Elemér

Október 28-án én is, mint mások, bevonultam a főiskola nagytermébe. A kíváncsiság vezérelte lépteimet. „Az első sorba fogok ülni, végre szemügyre veszem... előben, bizonyára érdekes dolgokról mesél majd, amolyan 'hankissos stílusban'.”

Ismétlem, siettem, de amint bejutottam, már alig volt egy-két ülőhely. Csodálkoztam is, hogy ennyi ember jár ebbe az épületbe, hiába szerda volt, délelőtt tizenegy óra. Az előadásnak már el kellett volna kezdődnie. Biztos voltam benne, hogy ez is csak egy kíváncsiságot fokozó fogás. De nem, előadónk dugóba került, s így késett félórát. Ekkorra sokan megunták a várakozást, s „kilépdeltek” a teremből. Sebj, legalább látni is fogok és az előadásra koncentráltam: „A jelenkori Európa néhány civilizációs problémája”. Hogy mik is lehetnek ezek? Erre kereste a választ az idén hetven éves szociológus, **Hankiss Elemér**.

Az érthetőség kedvéért először a civilizáció és a kultúra kapcsolatáról beszélt, hogy egyes földrajzi helyeken mit neveznek így. Illetve koronként hogyan magyarázzák a civilizáció létrejöttét. Eszerint megfoghatatlan erő generálja, létre hozhatja spirituális erő, Hegel szerint az anyag átszellemülésevel teremődik, sőt ontológiai erő is mozgathatja.

Ez a múlt. De a XX. században milyen tartalommal bír ez a fogalom? Ma energia-fölhalmozást, fölértékelődést jelent. E korban mindenkit fenyeget a szétszóródás veszélye, az entrópius állapot. Létrejött egy új érzés, új gondolkodás és természetesen új energia. A civilizáció az energia begyűjtését jelképezi. Jelen pillanatban Amerika tudja a legjobban kihasználni energiáját, ilyen szempontból jól strukturált. A hely, amely „csábítja” tudósainkat.

Az ember mindennek az alapja, a civilizációt az emberi félelem mozgatja. Mi, emberek félünk a megszületéstől, az élettől, a haláltól, mert tapasztaljuk, hogy az élet törekeny, a fajok kihalnak. A világ nem a hosszú, biztonságos élet illúzióját kelti az emberben. A félelem megteremtette a világot, s mi körbevettük magunkat fegyverekkel, szimbólumokkal.

Az elmúlt száz évben válságba került a nagy európai civilizáció. Eddig minden kultúra választ tudott adni az élet alapvető

kérdéseire: *honnan jövünk, miért vagyunk, mi jó – mi rossz, mit kell tennünk*. Ha a kultúra virágzik, az választ fogalmaz meg. Ma erre képtelen. Ha mégis, a választ elbizonytalanodik.

Sőt, a világ is változik. Régen azt tanították, hogy *légy engedelmes*, ma azt tanítjuk: „*Lázdaj! Vásárolj! Fogyassz!*”

Elképzeltető, hogy a fogyasztói civilizáció megjelenése egy új korszakot terem? Lehetséges.

A szimbólumok vizsgálatával a változás jól érzékelhető. Régi nagy szimbólumaink a *félhold*, a *felkelő Nap*, a *kereszt*, majd később megjelennek a polgári szimbólumok, sőt más jelentéstartalommal a *horogkereszt*, a *vörös csillag* és a mai fogyasztói szimbólum: *Sony*, *IBM*, *McDonald's*, *OPEL*. Amint valamiből áru lesz, a társadalom szimbólumokat kapcsol hozzá.

Ma a termékek védenek meg bennünket a bántó, negatív hatásoktól, korábban a szentek töltötték be ezt a feladatot. Most a szimbólumok. Más tartalmat közvetítenek, mint ahogyan a reklámok is. „*A drágábbat vedd, az a jobb! Él a másnak!*”

„*Hogy mit is kezdjünk ezekkel?*” - teszi fel a kérdést a népszerű szociológus. A válasz elmarad...

Az előadás érdekes, színvonalas volt, megfelelő szemléltetői anyaggal, írásvetítői ábrákkal. Az az üveg kristályvíz is bekerült a szemléltető eszközök sorába, amelyet valaki elfelejtett behozni, de miután az előadó meg is szomjaznak olykor, így előadás közben egy tanárnőnek kellett leszaladnia a büfébe.

Az iménti előadás kapcsán tanultam, hogy a mai kultúra elbizonytalanodott, nem tud választ adni a kérdésekre.

Így én sem keresem azokat.

A pulpituson Hankiss Elemér

Becserkésztük...

A HÖK meghívásának eleget téve október 28-án (a *Hankiss-előadás* napján) a kollégium társalgójában tartott előadást *Petes Beáta*, a **Magyar Cserkészlány Szövetség** tagja, a szövetség vezetőképző-programjának mentora. Az előadás létrejöttének nem titkolt célja volt, hogy újabb híveket toborozzon a *cserkészlány-mozgalom* számára, másrészt pedig hasznos ismereteket nyújthatott volna főiskolánk bármely szakos hallgatóinak is. Az előadás főbb témái voltak: *program-szervezés, PR, jellemnevelés, népi értékek megőrzése, vezetéstechnika, drámapedagógia*. A gyér érdeklődés ellenére a mentor mégis elégedetten távozhatott, hiszen két hallgatót (*K. Anita, Cs. Katalin*) sikerült megnyernie a *cserkészlány-mozgalom* vezetőképző-programja számára.

Kovács Krisztián

Tábori Zsuzsa

„A jövő értelmisége?”

Kihasználva az új szobakiadási rendszert, mint a 303-as szoba lakói, úgy döntöttünk, hogy megszánjuk a levelezős hallgatókat – hiszen ugyanolyan jogviszonyban állnak, mint mi nappalisok – és átadjuk nekik a szobánkat a november 27-ei hétvégéig. Minden holminkat elpakoltuk, és a szobát pénteken reggel nyolc óra előtt el is hagytuk a kifrásnak megfelelően. Mivel máskor is kiadtuk már a szobánkat, gyanútlanul hazamentünk, nem gondolva arra, hogy milyen következményei lehetnek ennek.

Vasárnap visszaérkezve igencsak megdöbbenünk a „minket fogadó

látványon”. A szobaajtót tárva-nyitva találtuk, holott a gyengébbek kedvéért van az úgynevezett kulcs, amely az ajtó nyitására és zárására szolgál. De úgy látszik, hogy egyesek vagy barlangban laknak vagy náluk még nem találták fel eme eszközt. Vagy talán mi vagyunk az elmara d o t t a k? Segítsetek!!!

De mindezt még semmi! Az ajtón belépve olyan látvány fogadott minket, hogy legszívesebben világá mentünk volna:

- az ágynemű szétdobálva;

- az ajtófélfán erőszakos behatolás nyomait találtuk;

- a székek az ágyakon voltak, holott annak is megvan a saját rendeltetése és a helye;

- keksz- és csikkmaradványokon

lépkedtünk, még az hogy lépkedtünk, de a polcokon is találtunk szép számmal, mivel a szoba akkori lakói összetévesztették a hamutálat a polcokkal;

- sörös, boros, pezsgős üvegek vártak arra, hogy valaki megszánya és

Üröm és öröm

Bizonyára már mindenki hallott a november utolsó hétvégéjén történt harmadik emeleti szobarongálásról. Ha nem, akkor íme röviden a történet.

A 303-as szoba lakói vasárnap megérkezve döbbenet tapasztalták, hogy az eredetileg rendben hagyott szobájuk fel volt dúlva. (Ami persze „érthető”, hiszen ki volt adva, s ilyenkor bármi megtörténhet.) Már a belépőt fogadó „üde” illat önmagáért beszélt, a földön, asztalokon, polcokon hulladék szétdobálva, a szekrény tetején csikkek elnyomva, a felmosó-szett széttörve.

A szoba lakói jegyzőkönyvben tudatták az erre illetékest, Zsuzsika nénit, a gondnoknőt.

Mi *Vácsi Gyula* igazgató úrnál érdeklődtünk a fentiekről. Kérdésünkre elmondta, hogy már ő is értesült a történetekről. Tudomása szerint még hasonló eset nem történt kollégiumunkban (vagy nem jelezték neki). Megkérdeztük azt is, mit tehet ilyenkor a kollégista. *Igazgató úr* elmondta, hogy hasonló esetekben meg kell keresni az erre illetékeseket: a gondnoknőt, igazgató urat, vagy a KOB-osokat. Az apróbb rongálásokat elég a hibabejelentőbe bejegyezni.

A bejelentések után a pontosan kitöltött

visszavigye őket a boltba;

- a fogasokból kettő szinte teljesen le volt törve;

- a fürdőszobában a törülközőtartót szétszerelték, a felmosó-szettet összetörték, mert – szerintünk – ezt valaki színpadnak akarta használni.

Mindezek után jegyzőkönyvet vetettünk fel a szoba állapotáról a KOB-osokkal. A bürokratikus huzavona után próbáltuk feltéve őrzött szobánk légkörét visszaállítani, amely két órát vett igénybe, holott nekünk azonkívül, hogy más szemetét takarítsuk, számos egyéb dolgunk is lett volna. De ez nem ment olyan könnyen, mivel takarítóeszközök hiányában szenvedtünk. Voltak olyan kedves szomszédaink, akik ezeket a rendelkezésünkre bocsátot-

ták. Kedvességüket

utólag is köszönjük!

Elgondolkodva a történeteken felmerül bennünk az a kérdés, hogy vajon mi is ezt csinálnánk, ha levelezősök lennénk? Vagy örülnénk a lehetőségnek, hogy ilyen olcsón meg tudunk úszni egy éjszakát? Fogós kérdés!!!

Tudjuk, hogy a szobák kiadása plusz terhet jelent, ezt mi vállaltuk, de az ember elvárná, hogy ha rendben adja át a szobát, rendben is kapja vissza.

Laikusán elgondolkodva a dolgokon, szerintünk mindenkiben felvetődik egy nagyon fontos kérdés: *Ilyen a jövő értelmisége???*

bejelentkező lapokon vissza lehet keresni, hogy ki-kik voltak az elkövetők. Ebben az esetben fizetési felszólítást és akár csekket is küldenek a „rosszalkodóknak”. Ha többen is laktak abban az időpontban a szobában, ők döntik el maguk között, hogy ki a felelős mindezekért.

De minden jó, ha a vége jó! Öröm az ürömben, hogy a kollégium a napokban nyert 4,7 millió forintot, melyet a kollégium számítógép infrastruktúrájának fejlesztésére fordítanak majd. A 125-ös terem számítógépes teremnek rendezik be, melyet elsősorban kollégisták használhatnak majd, de természetesen a főiskola összes hallgatója igénybe veheti. A tervek szerint a közeli jövőben a „hőn áhitott” centrifugákat megjavítják, pótolják. A hiányzó és megkapott plédék kicserélése már megoldható, ugyanis nemrég vettek 60 darab új plédet.

Örömmel közölhetjük azt is, hogy a „hangossal” kapcsolatos problémák a közeljövőben megoldódnak.

Arra a kérdésünkre, hogy mindezeknek mikor lesz látványos formája, *Gyula bácsi* így válaszolt:

– *Igyekszünk.*

Vacska Mati és Kukonya

**Barócsi Andrea, Elekes Mónika,
Györgyi Szilvia**

(a 303-as szoba lakói)

Szórakozás?!

A főiskolások kulturális programja a szürke hétköznapiakon jobb híján a „berényi kocsmák látogatásában” merül ki. Ami nem lebecsülendő, de valljuk be, azért eléggé egysíkú elfoglaltság. Még ha jó is!

Persze jobb esetben az ember megpróbálja a lehetőségekhez mérten színesíteni heti programját. Úgy gondolom, erre jó alkalom a *Lehel Filmszínház* látogatása is, még ha a jászberényi mozi technikai felszereltsége és fűtésrendszere – ami főleg hideg téli napokon érinti érzékenyen a közönséget és sokszor az alkalmazottakat is – hagy némi kívánnivalót. A kiírt műsortervhez való „ragaszkodás” sem igazán jellemzi a mozit. A rugalmasság és változtatni tudás igencsak értékes tulajdonságok, de szerintem azért a közönséget is időben

tájékoztatni kellene az esetleges változtatásokról. Például, ha valaki a *Presszó* című filmet szeretné megnézni, nem biztos, hogy szívesen ül be **Romani Kris** *Cigánytörvény* című filmjére.

De hagyjuk a negatívumokat és nézzük inkább a dolgok pozitív oldalát! Hiszen leszámítva a kellemetlenségeket, melyek a *Lehel Filmszínházban* érhetnek bennünket, mégiscsak nagy szó, hogy már évek óta minden hétfőn 18 órakor filmklub keretében egész jó – sokszor a művész mozikban is éppen akkor játszott – filmeket nézhetünk meg. Sőt, ha berleltet van, akkor mindez a szórakozás – egy-egy filmre lebontva – nem is kerül sokba.

Bajban lennék, ha fel kellene azokat a filmeket sorolnom, melyek az elmúlt két és fél év során lejárásra kerültek. Abban viszont biztos vagyok, hogy rengeteg féle filmet láthatunk. Úgy érzem mindenki, aki a filmeket ki-

csit is szereti, találna a felsorolásban neki tetsző alkotásokat.

Olyan ismert rendezők munkáival találkozhattunk, mint **David Lynch**, **Emir Kusturica**, **Peter Greenaway**, **Woody Allen**, **Bernardo Bertolucci** vagy **Jacques Tati**. De mindezek mellett kevésbé ismert alkotók művei is helyet kaptak, például **Todd Solondz** *Isten hozott a babaházban* című filmje, vagy **Kevin Smith** *Képtelen képregénye*.

Remélem a „mostoha körülmények” ellenére azért nem fog csökkenni a „filmrajongók” tábor. Sőt, jó lenne, ha ez a szűk – mondhatni családias jellegű – kör kicsit kibővülne.

Szerintem nem a mozi „külső” a legfontosabb, hanem a benne megnézett film. A rossz film egy zajsztűróval, sztereo berendezéssel ellátott multiplex moziban is csak rossz film marad.

Vetési Melinda

Egy angol lektor, aki gitározik

(beszélgetés Raymond Switzerrel)

A főiskolánkon néhány éve olyan tanárok is tanítanak, akik külföldi születésűek. Köztük *Raymond Switzer* tanár úr is, aki családjával együtt Kanadából jött. Nálunk angol nyelvet tanít. Talán kevesen tudták (eddig), hogy zeneszerető ember és a gitár a kedvenc hangszere. A *Gólyatáborban* és a *KÁOSZ-Napok-on* azonban mindenki szem- és fültanúja lehetett, hogy hogyan varázsolja elő a hűrokból azokat a minden embert megérintő kottába és hangjegyekbe zárt érzelmeket. A hallgatónak a hideg futkározott a hátán a nagy (és pozitív)

hatás alatt. Ez adta az apropóját az alábbi beszélgetésnek.

- Mikor kezdett el gitározni?

+ Tizenhárom éves koromban.

- Mire emlékszik az első gitáróráról?

+ Kanadában jártam gitáriskolába, hetente egy alkalommal. Az első tanáram olyan dolgokat mutattak, amelyeket ők is lemezekről tanultak. Ez még nem hivatalos tanítás volt. A középiskola befejezése után három évig a bostoni zenei főiskolára (USA) jártam.

- Milyen zenei stílusokat játszik?

+ Bármilyen stílusra nyitott vagyok, legyen az klasszikus zene, flamenco vagy éppen jazz. Ezeknél egyébként az újtechnika rendkívül fontos.

- Mit szeret leginkább játszani?

+ Jazz-t.

- Miért?

+ Ó! Ez jó kérdés! Talán azért, mert ez egy

olyan zenei stílus, amelyben lehet improvizálni. Az előadó kifejezheti önmagát. Lehetőséget nyújt arra, hogy a művész bármit kipróbáljon. Szabad zene és én ezt szeretem benne.

- Mi a véleménye a rockzenéről?

+ Azt is szeretem, amikor gitározni tanultam, főleg azzal az irányzattal foglalkoztam.

- Említene olyan énekest vagy rockzenekart, amely hatott az Ön zenei ízlésére?

+ A Beatles-szel kezdtem...

- Azt hiszem mindenki velük kezd...

+ Igen. Ezenkívül megemlíteném még az Animals-t és a Yardbirds-t. Ez utóbbiban Eric Clapton is játszott.

- Gondolt-e már arra, hogy a gyermekeit gitározni tanítsa?

+ Amikor eljön az ideje, veszek nekik egy-egy kis gitárt, de még kicsik ehhez.

Robu Albert

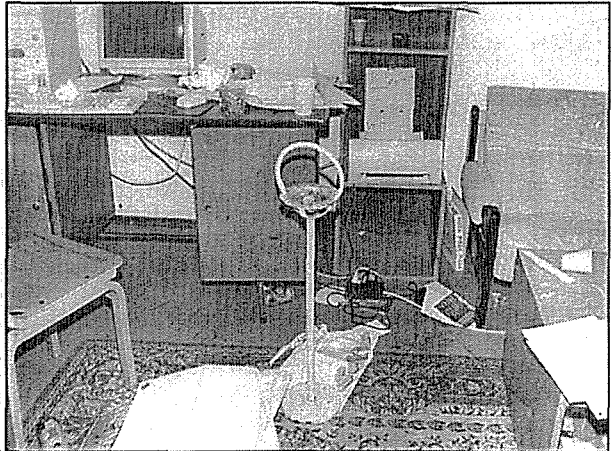
Mi lesz veled, HÖK?, avagy meghökkentő mesék...

Az utóbbi időben felmerült bennünk néhány kérdés a Hallgatói Önkormányzattal kapcsolatban...

A HÖK jelenlegi felállása a következő: Kesztyűs Zsolt elnök, négy végzős-, két harmadéves-, egy levelezős hallgató (aki minden szavazati jogáról lemondott...). Ezen kívül van egy megüresedett hely, amelyet szeptember óta senki nem tölt be.

A kérdés: hogyan biztosítja a HÖK a folytonosságot, ha kulcsemberei (a Gólyabál szervezői!) távoztával a maradék és leendő tagok közül senkinek nem lesz gyakorlata rendezvények szervezésében, és egyéb, folyó ügyek intézésében?! Mert az felettébb kevés, amelyet a már gyakorlott rendezvény-szervezők az utókorra kívánnak hagyni, jelesen ügynevezett eseményszervezői forgatókönyvet. Tudja jól mindenki, a puding próbája az evés...

A fentebb felvetett probléma csak egy szelete a nagy habos egésznek; a tervezett, alapjaiban megreformált hallgatói normatíva-felosztás ügyével csak azért nem hozakodunk most részletesen elő, mert azt - szerencsére - a Főiskolai Tanács még nem fogadta el... Hozzáteszük: mi sem fogadnánk el, mert a normatíva első blikkre történő módosítási tervezete hátrányosan érintené a szociálisan rászoruló hallgatókat. Ez ügyben egyébként lapunk vezető szerkesztői egy kerekasztal-beszélgetésre invitálták mindhárom hallgatói szervezet valamennyi tagját december elején, hogy közösen vitassuk meg a nagyon szűk „elit”-réteg által elképzelt és keresztülvinni szándékozó „pénzosztást”. Ezután utasította el a Főiskolai Tanács a még folyó év májusában a közgyűlés által elfogadott új hallgatói vezetési struktúrát (amely legitimálná a HÖK elnökségének teljhatalmát a KOB és a DJB felett is), többek között éppen az elfogad-

A közsz az irodában is jelen van...

hatatlan normatíva-felosztási tervezet miatt.

Mindezenekről az információkról Ti sem ezeken a hasábkokon keresztül értesülnétek, ha az érdeklépveleti fórumokon nagyobb számban vennétek részt. Jelenség-feltárásunk adatai nem légből kapottak, hanem az említett kerekasztal-beszélgetés során elhangzott tényeken, illetve azóta a HÖK elnökével történt eszmecsere alapján születtek.

Hozzátennénk még a leírtakhoz, hogy ezen írásunkkal eleget kívánunk tenni az újságírás fő célkitűzésének, az objektív tájékoztatásnak. Az ügyben érintettekkel szemben nem személyeskedni óhajtunk, mi kizárólag a hallgatói társadalom érdekében emelünk szót a problémás kérdésekben.

(benkő-kovács-viszkok)

„Hirtelen...” (avagy a Zsebszírál hírei)

☞ A főiskola portásfülkéjéből származó információink alapján 1999. január elsejétől kezdődően a hallgatók nem részesülnek abból a „kedvezményből”, hogy – pénz-, csomag-, illetve egyéb – küldeményeiket átvehessék a portástól.

Jó hír viszont, hogy nekünk címzett leveleinket továbbra is kivehetjük a fali levéltartóból (amennyiben előtűnk azt még nem vette ki holmi illetéktelen).

☞ Várhatóan a következő tanév elején egyről kettőre nő majd a kollégisták (és nem kollégisták) igényeinek kielégítésére szolgálatba állított fénymásoló gépek száma a kollégiumban – tudtuk meg a HÖK elnökétől. Az új masina minden valószínűség szerint kártyával lesz üzemeltethető.

☞ A Zsebszírál következő, az 1999-es esztendő első száma várhatóan március második felében lesz kapható.

Esély, vagy mégsem?

Egyéni sérelmemet szeretném itt némileg orvosolni. Az „*Esély a tanulásra*” nevű közalapítvány kiírt pályázatára sokan beadtak a kérelmünket. A kérelmlaphoz mindenféle igazolást csatolnunk kellett, bár tavaly ilyenről szó sem volt. A benyújtott pályázatok közül feltűnően kevés esett a „*megfelelt a pályázati kiírásoknak*” kategóriába. A többi miért nem? – nincs válasz.

A pályázati pénzt elnyert hallgatók névsora megérkezett. Nemcsak nálunk, mindenhol. Sok embert ismerek, sok információt hallok. Véletlenül tudom, hogy Szegeden a SZOTÉ-n semmiféle igazolást nem kértek és olyan hallgatók kaptak pénzt, akik valóban rászorulnak. Akik pontosan olyan, vagy rosszabb anyagi helyzetben vannak, mint én.

Tudom, mert a nővérem megkapta.

Fazekas Ildikó

Rákérdeztünk!

(új rovatunk, melyben a hallgatókat érintő témákra keresünk válaszokat)

Mostani alanyunk Kiss Lajos tanár úr, akitől a 228-as számítógépterem használatának lehetőségeiről érdeklődtünk.

– Jó napot, tanár úr! Ha lenne egy kis ideje, feltennék pár kérdést a 228-as gépteremmel kapcsolatban.

+ Természetesen állok rendelkezésére, fáradjon beljebb, foglaljon helyet! – invitál kedvesen, s látszik rajta, már várta kérdéseimet.

– Sokan hiányolják, hogy a 228-as gépterem nem elérhető a diákság számára a tanórákon kívül...

+ Erre a kérdésre passzolnom kell, mivel ez a kezdetekben lehetett így, mostanában azonban minden felhasználó előtt nyitva áll, ha éppen itt vagyok, s tudok ügyelni a teremre. Felügyelet nélkül nem lehet a termet itt hagyni – ez ugye érthető?

– Ebben a teremben köztudott, hogy

gyorsabb, jobb gépek vannak. Mégis a 232-es terem áll a rendelkezésünkre heti két alkalommal, amikor *internet-szakkör* folyik. Miért nem lehet mind a két termet megnyitni, vagy a hét többi napján a 228-as teremben lehetőséget adni a hallgatók számára? Hiszen az *internet* iránt egyre többen érdeklődnek, s a szakdolgozatot íróknak is nagy segítséget jelent.

+ Először az első kérdését válaszolnám meg. Mind a két termet egy felügyelővel nem lehet megnyitni. Ez ugye világos. Hétfőn és kedden a kezdőknek van lehetőségük a számítógépek használatára, szakszerű segítség mellett. Csütörtökön pedig már a rutinos felhasználóké a gépterem. Ugyanis itt vagyok, s aki eddig megkeresett, mindig megkapta a kulcsot. Persze ehhez az is hozzátartozik, hogy megbízzak az illetőben. Idegeneknek – érthető okokból – nem adhatom oda a kulcsot.

– Találkoztott már szándékos rongálásal?

+ Szándékos károkozással még nem találkoztam. A legnagyobb gond itt abból adódik, hogy a hallgatók nincsenek tisztában

a felhasználói normákkal – gondolok itt arra, hogy a gépterembe étellel, itallal nem illendő bejönni, ha valamit a használat során elállított azt vissza is kellene állítani, hogy ne az óra elején derüljön ki, a számítógépek fele használhatatlan az átállítgatások miatt!

– Tanár úr mikor engedélyezné, hogy egy, a 232-es teremhez hasonló *internet-szakkör* indulhasson a 228-as gépteremben is?

+ Ez elsősorban a hallgatók hozzáállásán múlik. Ha összeállítanak egy elfogadható „felhasználói etikettet”, amelyet be is tartanak, s lesz egy felelős, aki ügyel a teremre – természetesen magam is állok a hallgatók rendelkezésére –, szerintem megoldható a probléma.

– Köszönöm, hogy rám szánta ezt az öt percet.

+ Remélem sikerült tisztázni a teremmel kapcsolatos kérdéseket. Ha esetleg valamiben még segíthetek, állok rendelkezésükre.

– Előre is köszönöm az ígéretet!

Mazsi

A dohányzás áll mostani körkérdésünk középpontjában. Néhány hallgató és a főiskola könyvtárának egyik dolgozója válaszolt a Zsebszírál kérdéseire:

1., Mikor és hol gyújtottál rá először?

2., Mennyi pénzt költesz egy hónapban cigarettára?

3., Mennyi a napi adagod?

4., Képes lennél-e leszokni a dohányzásról?

Szabó Judit

1., 1993 nyarán unokatesóm-mal a polgármesteri hivatal lépcsőjén.

2., 2000-2500.- forintot.

3., Egy szál és egy doboz között ingadozik.

4., Próbálkoztam..., egyszer biztos sikerül.

Lisztóczy Judit

1., Barátaim társaságában, 16 évesen.

2., Egy hónapban maximum

három doboz, azaz körülbelül 1000.- forintot.

3., Öt-hét szál.

4., Igen, képes lennék leszokni. Az utóbbi időben már a füstnek a bűdös szagát sem tudom elviselni. Aki leszokik a cigiről, több előnye is van: nem lesz sárga a foga; az arcbőre nem csúnyul meg; az ujjai nem lesznek sárgák.

Tóth Orsolya (könyvtáros)

1., Öt hónapja dohányzom.

2., 1000.- forintot.

3., Fél dobozzal szívok el egy nap.

4., Igen, könnyen le tudnék szokni.

Tóth Edit

1., 14 évesen, a nyolcadikos banketten.

2., 1600-2000.- forintot.

3., Változó, nulla szálról egy dobozig terjed.

4., Időszakosan abbahagyni lehet, de leszokni nem!

Körkérdésünk: „Hogyan füstöltök ti?...”

Vő Attila

1., Otthon 8 évesen, a kerti budiban.

2., 5000.- forintot.

3., Változó, tíz szál és három doboz között.

4., Eddig hatvanszor sikerült.

Ilyés Zoltán

1., Nyolcadik osztályos koromban, év elején osztálykirándulá-

son.

2., 3000.- forint körül.

3., Átlagosan egy doboz.

4., Képes lennék, de nem akarok leszokni.

Pinto Renátó

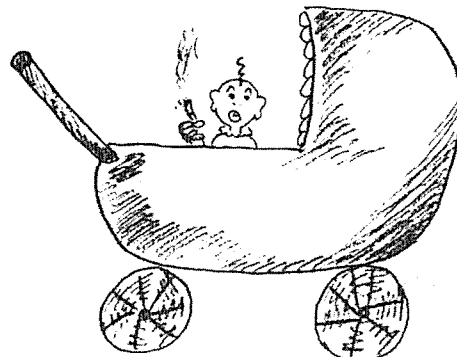
1., Általános iskolába jártam, amikor rágyújtottam először hatodik osztály végén. Ez a dolog a táborban történt.

2., 1500.- forintot.

3., Három-négy szál.

4., Igen, most is leszokóban vagyok, sőt már le is szoktam.

Kovács Krisztián

Rajz: Bodzsár Csilla

Szív kontra ész

Az eszem megint fellázadt. Mindig a szív! Bármiről és bárkiről legyen szó. Pedig ez nem biztos, hogy helyes. Sőt!

Egyébként... Megértem az eszemet is. Néha azért neki is érvényesülnie kellene. Legalább egyszer-egyszer. Na de a szív! Azért jobb, és ráadásul sokkal könnyebb rá hallgatni. Csak utána... Mindig utána! De akkor már késő.

És hiába mondogatom, hogy bár hallgattam volna az eszemre – már túl késő. És a legjobb, hogy legközelebb megint a szívemre fogok hallgatni...

Feloldozás

Szemben ül velem. Úgy érzem, égszínkéék szemét rám

szegezi. Szörnyű! A lelkiismeretem kezd hangoskodni. Hogy' elhanyagoltam!

Pedig szerettem. És Ő is engem. Legalábbis én mindig azt képzeltem... Ő hűséges volt hozzám, és én megcsaltam Őt. Még a tankönyveimnek is nagyobb figyelmet szenteltem, mint neki.

Hogy' lehettem ilyen?

Talán most meg kellene simogatnom... Vagy mégsem? De... És ha Apu pont benyit? Vagy a bátyám? Mit fognak szólni?

Nem érdekel. Odahajolok hozzá, és megérintem a kezét. De jó érzés!

Ennyit azt hiszem, megérdemel. Mégiscsak az ÉN *Barbie babám*, és már évek óta hozzá se' nyúltam...

Eduss

Tárcanovella

Mindenki örült a papírlapnak, melyen a vezetők tudatták a dolgozókkal, hogy a *Bivalypasznádi Állami Gazdaság és Borkészítő Üzem* kirándulásra indul. De az igazi bomba csak akkor robbant, mikor kiderült, hogy a háromnapos kirándulást a cég fizeti, a hab a tortán az úti cél volt: *Eger*. A következő hetekben, az irodában csak úgy röpködtek a szavak: *Bikavér*, *Leányka*, *Merlot*. Hát igen, mióta a gazdaság felvette profiljába a borkészítést is – az állattenyésztés és a gabonatermesztés mellé – ritkán látott vendég lett még a szőlő is, nemhogy a bor *Bivalypasznádon* és környékén. Mert ugye mit is lehetett volna csinálni azzal a sok szalmával és műtrágyával? *Bort* – kiáltott fel az agronómus – úgy, hogy még mindig visszhangozzák a falak. Ennek már egy teljes éve! És lám, meg is lett az eredménye: ingyen kirándulás *Egerbe*. Erre az ősi bortermő vidékre, ahol balga módon még mindig szőlőből készítik. A *Bivalypasznádi savankás* sem rossz – végül is öl, butít –, de azért mégiscsak jobban megnyalja az ember a szája szélét egy *Egri Leányka* után.

A busz végre több heti várakozás után hajnali 3 órakor elindult – hosszú ám az út *Bivalypasznádtól Egerig* –, jó néhányan nyúltak a butykosért – inni belőle egy kortyot csak úgy a reggel kedvéért –, de az elnök elpakoltatta velük a boros kannákat és csak néhány pálinkás üveget engedett körbeadni. Szófogadóan elpakolta gyorsan mindenki és csak dél körül lett zúgolódás, mikor már az úti cél előtt egy pár kilométerrel kiderült: a pincelátogatás csak az utolsó nap programja. Dúltak-fúltak, de lassan belenyugodtak, végül is ezért az eredményért áldozatot kell és lehet is hozni.

Az idő csigalassúsággal folyt. Hát hiába, a szakszervezeti aktivista és a könyvtáros kisasszony állította össze a programot. Sorjáztak egymás után a templomok, múzeumok, a minaret, a katakombák és ki tudja még mennyi olyan gaz hely, ahol nem lehet megkóstolni *Eger* dicsőségét. Lejárták a lábukat, de így legalább esténként aludtak és nem azt számolgatták: még kettőt kell aludni, még egyet kell aludni.

Hála Istennek felvirradt a harmadik nap, meg a *Szépasszony-völgy*. A tülekedés már a buszra szállásnál elkezdődött, de akkor sem lett kisebb, mikor a busz a völgy egyik sarkában, egy sziklába vajt borozó előtt megállt.

Mindenki rohant befelé, minél előbb a gazda elé állni, rendelni egy nagy pohár egri bort. A nagy lökdösődésben először az agronómusnak sikerült megvenni egy pohárral. Leült, megemelte a borral teli poharat, a fény felé tartotta és odakiáltott a sorban álló titkárnőnek:

– *Gizike, kérjen nekem egy szívószálat!*

Gizike kérdően nézett vissza. Az agronómus már a földet bámulta és halkán ezt motyogta:

– *Csak fel akarom keverni a tablettát.*

„Vadorzó”

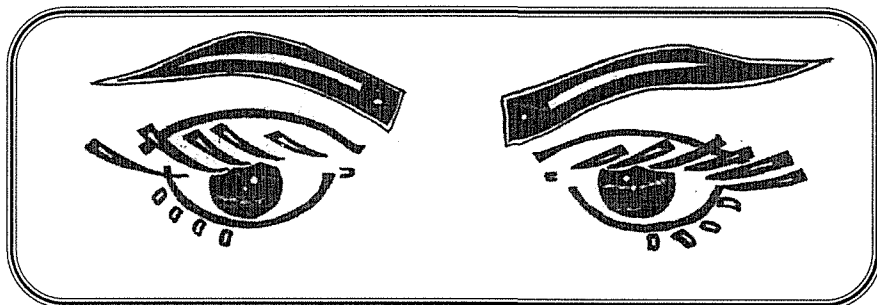
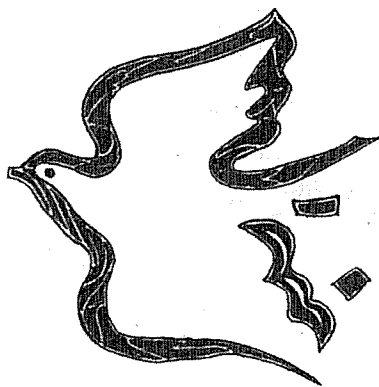
„Vers mindenkinek...”

Szenvedés

Szenvedek
amikor vele beszélek
és szomorúság tölti meg
szívemet
mert tudom
hogy ő nem szeret.

Magány

Magány,
mely az életet keseríti meg,
amikor a kedves elmegy.
Magány,
mely bezárja az embert,
amikor elveszíti az életkedvet.
Magány,
mely kínoz és éget
és soha nem ér véget.
Mikor a kedves elmegy.

Róla

Olyan szép vagy,
érinthetetlen.
Szavad sincsen.
De kincs vagy.
Nekem!

Margaréta

A rajzokat
Bodzsár Csilla
készítette

S még azt kérdeled mi bánt?

Oly nyomorultak az emberek,
mint a férgek, úgy élnek.
S még azt kérdeled mi bánt?

Hisz Te is itt élsz köztünk,
együtt sírsz, nevelsz velünk.
Tán hállyog takarja szemed?
S ha nem, hát mi történt Veled,
hogyan nem látod, nem érzed
mily kínok közt éled életed?

A jobb sors, mely csak egyeseknek
adatott,
a nyomorék ki hazudott,
s ki kommunistának vallotta magát
csak hogy mentse életben maradt
családját...

A legjobban az bánt, hogy itt ülök
tehetetlenül, mint egy haldokló vén.
S nem tudok semmit sem tenni,
hogy
az emberekben legyen egy kis
remény,
mert lesz itt még jobb világ!
S még azt kérdeled mi bánt?

Néha

Néha úgy érzem, hogy egy magas
szikla tetején állok.
Néma csend van körülöttem, csak a
szél zokog.
S én kiterjesztem kezeimet, mint
szárnyait a madár.
S mint, akit kidobott magából ez a
sátáni világ repülök.
Repülök fel egyre magasabbra míg
elérem a Napot,
mely erőt, bátorságot, szabadságot
adott.
De hirtelen elkezdek zuhanni a
mélybe,
a Földre, a nyomorúságos sötétbe.

Kriston Rezi Léda

Praefatio

Tizenöt éves találkozásra voltam hivatalos a minap. Az az 1983-ban végzett évfolyam jött össze, amelyik tizenhét éve elindította a Zsebszírát elődjét, a Tótumfaktumot. Ennyi idő alatt sokat változott az újság is, az iskola is, mi is, az országról nem is beszélve. Igaza van Benkő Tamásnak, meg kellene mutatni a mai ifjaknak, milyen

is volt régen. Erre pedig a legjobb módot néhány régebbi írás újraközlése nyújtja. Új, most induló rovatunkban műfaji és időrendi rendszerezés nélkül néhány olyan írást fogunk közölni, amelyet az időtállóbbak vagy a kordokumentumok közé soroltunk. Ha esetleg néha olvasás közben nem derül ki, hogy mikor is íródhatott, az az élet műve.

Wirth Lajos

Rajnai Attila:

Gólya, gólya, gilice

(megjelent a Tótumfaktum-Zsebszír 1991./3. számában)

(A szerző a Zsebszír volt főszerkesztője. Jelenleg Kecskeméten a Városházi Hírek szerkesztője. Több irodalmi pályázaton nyert már díjat. Rendszeresen publikál az ÉS-ben.)

Helyszín: Vakegér

Szereplők:

I. végzős, II. végzős, III. végzős, egy elsős, néhány idült és heveny tengő, lézengő, + egy kocsmárosné

Függöny

Füstfelfohásy.

Szanaszét asztalok, maguk elé bámuló néma mozdulatlan arcok, egy asztalnál a sarokban I. végzős és II. végzős beszélget.

I. végzős: – Berúgunk ma?

II. végzős: – ...Minek... (hátradől székeiben, szájához emeli a poharat) ...Már ez is unalmas...

III. végzős megérkezik, megörlül és egyenesen hozzájuk megy.

III. végzős: – Hellóztok... Mit isztok...? (közben leül)

I-II. végzős szeme felcsillan és egyszerre mondják: – Mit innánk, hát sört...

III. végzős (komolyan bólogatva): – ... Jó is az ... És nekem nem kérték?

II. végzős: – Jó vicceid vannak, már azt hittük, hogy el vagy eresztve.

I. végzős: – Bízunk a piások védőszentjére a mai estét.

Az elsős ekkorra ér be, félszegen megáll az ajtóban, látszik rajta, hogy először jár itt. Elindul a pulthoz, a többiek őt figyelik.

I. végzős: – Itt a szerencsemalac!

II. végzős: – Miért, ismered?

III. végzős: – Azt hiszem TK-s...

II. végzős odaszól a pultnál ácsorgó elsőshöz: – TK-s vagy?... elsős: – Igeen!

II. végzős: – Gyere, ülj le hozzánk, válassz magadnak közülünk gólyapapát...

Az elsős odamegy és leül... zavartan vigyorog ... majd megkérdezi:

elsős: – Mit isztok?

I. végzős: – Ezt a címkést! (Mutat az asztalon levő sörsüvegre.)

II. végzős int a pincérnőnek, és egy kört ír le a kezével.

III. végzős: – Szeresd gólya az egeret, megszépíti a napjaidat!

I. végzős: – Be vagy tojva kopasz, mi?

Az elsős vigyorogva válaszol:

– Háát... egy kicsit.

II. végzős: – Ki tanítja a matekot?

elsős: – A Halmi tanár úr.

III. végzős: – Akkor el is hiszem, hogy be vagy!

I. végzős: – Nem kell azért, engem is átengedett... ötödikre.

II. végzős: – Be kell járnod, mert nála nincs mellébeszélés!

III. végzős: – Tanulj meg lambadázni!

I. végzős: – Ha Zsuzsi nem szereti a matematikát, és esik az eső, attól még lehet 2x2=5.

Csak a végzősök nevetnek, az elsős csak mosolyog.

elsős: – És a Kalmár tanár úr, az milyen?

I. végzős: – Pfű... Az nehéz ügy!

II. végzős: – Próbálj meg őszintenni, hogy te már láttál repülő nyílveszést a levegőben...

III. végzős: – Vitatkozz, azt szereti... vagyis szeretné... Próbáld meg... Vitatkozz vele, hogy Isten nem halt meg!

I. végzős (röhögve): – Rajtad úgyis csak az segíthet!

Az elsős egyre megszeppentebb arcot vág.

elsős: – Ének? ...Borosné... elég fahangú vagyok.

I. végzős: – Ó, én olyan kevés voltam, mint Himnuszban az improvizáció... Mégis átmentem!

II. végzős: – Neked az a dolgod, hogy egész évben fújd a „Gólya, gólya, gilicé”-t, a kisujjadból... Dorombon, fűsűn és köcsögdudán.

III. végzős (dúdolni kezdi a gilicét...): – Istenem, mintha ma lett volna!

elsős: – Testnev...?

II. végzős: – A hónod alá csapod a nagy indiánkönyvet és futsz vele tizenkét percig. Ha túlled és a könyvet sem veszítetted el...

III. végzős (röhögve): – ... Akkor átmentél...

I. végzős: – Ez ám a sokoldalúság, Kopejkám, amit ez a Cooper csinált!

elsős (hirtelen): – ...És a beszmv...

III. végzős: – Ki tanítja?

elsős: – A ... Szabóné...

II. végzős: – Az aranyos!

I. végzős (somolyogva): – Az ám...

III. végzős: – Tanuld meg a néma beszédet, meg a buddhista légzést, és te leszel a kedveske!

elsős (vigyorogva): – Viz.nev.?

I. végzős: – Lassan a testtel, Öcsi! Valamiért valamit. Ezek szigorúan titkos információk.

II. végzős: – ...De az ám!

(III. végzős int a pincérnőnek, közben megkérdezi)

III. végzős: – Ki tanítja?

elsős: – Nem tudom, olyan szakállas, meg laza.

I. végzős: – Az a csínom Palkó lesz!

II. végzős: – Ja az jó fej, de nála csak naiv művész lehetsz!

III. végzős: – Az egyéni ötleteket díjazza, ha már a felismerhetetlenségig tónusoztad a rajzodat, mondd azt, hogy az előtte ülő lány feje huszonötösörös nagyításban... Értékelné fogja!

I. végzős: – Ki löketi a pszichót?...

II. végzős: – Az Anthony Perkins.

III. végzős: – Ja, hét részben.

elsős: – A Szentesisné...

III. végzős: – Az jó!

II. végzős: – Azért ne mondd neki, hogy a Pavlov kutyáját lötték ki az ürbe!

I. végzős: – Melyik is volt az?

II. végzős: – A Frakk!

III. végzős: – Nem a Gagarin?

I. végzős: – A fene tudja, annyian vannak ezek az oroszok, de ha szerencséd van, a vizsgáról is elkésik.

II. végzős: – Írd a dolgozatod a Vakegéről, jól téma. Itt van az igazi zsinny, nem a könyvekben.

I. végzős: – Technika?

elsős: – Vácz Gyula bácsi.

II. végzős: – Nyugodt egy ember!

III. végzős: – Azért ne színezd ki a műszaki rajzaidat!

elsős: – És a Wirth tanár úr, az olyan túl komolyan látszik!

I. végzős: – A látszat gyakran csal, ő bebizonyítja neked, hogy az ég lila, amúgy Aranyember.

II. végzős: – Olvasd el a Kipling-meséket, és vigyél neki egy csokor margarétát a vizsgára!

III. végzős: – Amúgy ne bonyolódj bele a tantárgyba, mert méríkskélheted a fajsúlyodat semmi nélkül!

II. végzős: – Sok csaj van a csoportban?

elsős: – Hát ja...

II. végzős: – Akkor pedig hülyén fogsz kinézni előtűk, meztelenül egy lavór vízben!

elsős: – A pedagótól félek!

I. végzős: – Ki tanítja?

elsős: – Fábriánné.

II. végzős: – Nem kell, nem bánt... pedagógus!

III. végzős: – Azért a Zsolnairól ne csak a porcelán jusson eszedbe!

elsős: – És a...

I. végzős a szavába vág: – Megint túl sok az információ!

III. végzős int a pincérnőnek.

II. végzős: – Mit akartál még tudni?

elsős: – Dr. Doboss...?

I. végzős: – Nem utazik arcra, mert még te sem ismered meg, olyan ritkán látod!

II. végzős: – Miért, mit csinál, ezt én sem hallottam?

I. végzős: – Kertészkedik, valami magvetőnél...

III. végzős: – Valami elvont Kft. lehet.

elsős: – Biztos az Esterházy alapította!

III. végzős: – Ideje már neki, a múltkori válogatott meccsen láttam, alig bír már futni!

elsős (meglepődve nézelődik rájuk): – Erre már nekem is innom kell. (int a pincérnőnek)

I. végzős: – Na, mi kell még Kopej?

elsős: – Nyelvtan.

II. végzős: – Feri bá, vagy Zsuzsa néni?

elsős: – Zsuzsa néni!

I. végzős: – Próbáld az öntudatlan tekintetedet valami mosolyfélével palástolni!

II. végzős: – Nála mindegy, ügyis lapoz az arcodban!

III. végzős: – Olvass el minden jegyzetet!

I. végzős: – A Kacs lábjegyzetét is!

II. végzős: – Psszt!

I. végzős: – A lényeg: tanulni, tanulni, tanulni... Tudod ki mondta?

elsős: – Igen... Lenin...

II. végzős (vigyorogva): – Végre, hogy már te is tudsz valamit!

I. végzős: – És azt tudod-e, ki mondta, hogy az az állam, ha a rendőr fizetése több mint a pedagógusé, az az állam rendőrállam?

elsős: (kérdően felhúzza a vállait)

I. végzős: – Azt is a csupahomlokú... Bizony ám...

III. végzős: – Na mi van, pörög a Stones lemez „Simpátia az ördöggel”, vagy mi a fene.

A mellettük levő asztalnál egy idősebb férfi beesik az asztal alá. Lassan tápáskodik felfelé, a végzősök nézik.

elsős: – És nektek már van állásotok?

A végzősök még mindig a talajvesztett ember tántorgását nézik, ahogy megindul kijele.

I. végzős (szinte magának mondva): – Majd lesz valahogy...

II. végzős: – Valahogy mindig lesz.

III. végzős: – Azért jó lenne újra elsőnek lenni!

Árkarolja az elsős vállát és elkezd dűdölni a Gólya, gólya, gilicé. Lassan átmennek énekbe, együtt éneklnek mind a négyen.

Függöny

Diákújságírók, ha találkozunk

Először rendezték meg Budapesten az Egyetemi Lapok Nemzetközi Konferenciáját a Magyar Sajtó Házában idén november 25-26-án, amelyen a Zsebszírál – és ezáltal a Jászberényi Tanítóképző Főiskolát – Benkő Tamás, Kovács Krisztián és Viszok Attila képviselték. Pokorni Zoltán oktatásügyi miniszter rövid megnyitója („A konferenciát megnyitom”) után beszédében az egyetemi és főiskolai lapszerkesztés kapcsán kiemelte annak fontosságát, hogy egy diákújságnak nem csupán színvonalasnak, hanem esztétikusnak is lennie kell. Felhívta a gyakorló fiatal újságírók figyelmét arra, hogy merjenek őszintén, tárgyilagosan írni minden olyan témáról – így a politikáról és az oktatásügyről is –, amely érdekli, érdekelheti a fiatal értelmiségieket. Az újságírást olyan szakmának titulálta, melyet hosszú időn keresztül kell megtanulni. Megosztotta a hallgatósággal egyik kedvenc bölcsességét, amely szerint „az ember egy főiskolán/egyetemen nem az életre készül, hanem él”. Zárszóként még egyszer megköszönte a rendezvény szervezőinek, hogy tető alá hozták a konferen-

ciát, majd átadta a szót Orosz Anettnek, aki „Az egyetemi lapok szerepe a felsőoktatásban” címmel tartott előadást. Ezután szó esett a havi nemzetközi konferenciáról (Béres Endre, Zachar Péter – Diákinfó), bemutatkozott a Fiatal Újságírók Társasága (FUTÁR, Skrabski Fruzsina).

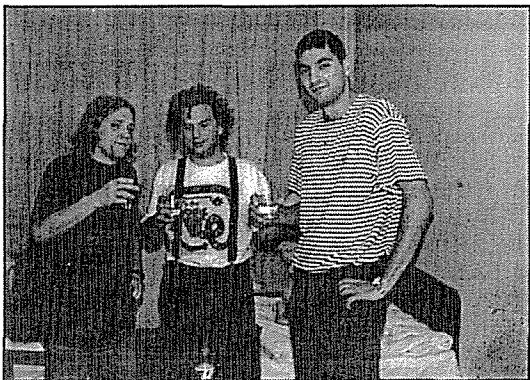
A Bálint György Újságíró Akadémia mindennapjaiba Földes Anna révén nyerhettünk betekintést. Ezen kívül kisebb-nagyobb egyetemi és főiskolai újságok főszerkesztői, szerkesztői is bemutathatták lapjaikat öt-tíz percben. A nap hivatalos programja egy kerekasztal-beszélgetéssel ért véget, amelyen a Népszabadság, a Magyar Hírlap, a Népszava és a Magyar Nemzet képviselői, valamint a hallgatóság vettek részt.

A szállásunkon (Hotel Góliát) oldott hangulatú interjúk készültek ifjú kollégáinkkal. Ezek közül csemegéztünk (a diktafont B.T. és V.A. kezelte):

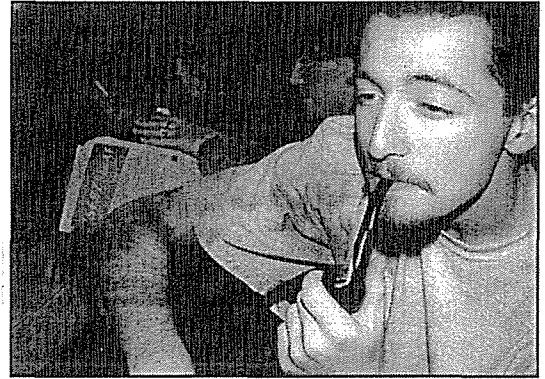
Vörös Gábor, a kaposvári tanítóképző lapjának (Irka) főszerkesztője: – A konferenciáról annyit tudnék mondani, hogy nagyon jó a társaság, de most inkább rátérnék a bulira. Még csak az első pohár bornál tartok, de én azt az elvet vallom, hogy borban az igazság. Ma este igyekszem megtalálni az igazságot...

Horváth Zsolt, a kolozsvári Perspektíva munkatársa: – Eddig még nem nyomott be nekem senki sem, remélem, hogy holnap sem fognak... Amúgy a véleményem a konferenciáról, hogy a domoszlói muskotály elég erős volt, teljesen kikészített.

Pokorni Szilárd, a Szegedi Egyetem munkatársa: – A kulturált borfogyasztás, mint egy régi magyar hagyomány, katalizátorként hat az újságíró tevékenységére, valamint az egyetemi integrációra is.

Benkő Tamás, Pokorni Szilárd, Vörös Gábor

Közkézen forgott a Zsebszírál is...

Második nap a társaság közös erőfeszítéssel küzdötte ki magát mély álmából, sajnos későn... Sikerült fél órát késnünk, együtt (nemzetközi összefogás). Meg is lett az eredmény: Elek János, meghívott vendég (jogosan) idő előtt távozott... A pilledt tollforgató-palánták azért derekasan végig ülték a programokat.

Híradó-elemzéssel kezdtük – még sosem láttunk ennyi híradót egymás után. Majd az egyetemi lapok tartalmi és esztétikai elemzése következett Teőke Gábor és Vörös T. Károly előadásában. Az igen széles körű felmérés anyagából kiderült, hogy lapunk, a Zsebszírál szerkezete a legtöbb felsőoktatási diákújság tartalmi felépítésével megegyezik.

A záró előadáson a számítógépes újságírási lehetőségeivel ismerkedtünk meg.

A szakmai információk a fontosak, de az új ismeretségek (és a régiak ápolása) felbecsülhetetlen értékűek. A tapasztalatsere és a bulizás mellett erőt kaptunk – és talán adtunk is... – ahhoz, hogy igenis megéri „szerelemből” újságot írni, szerkeszteni. Mert „igaz, hogy kicsi, igaz, hogy savanyú, de a miénk”... (Tímár Péter: A tanú)

(benkő-kovács-viszok)

Az illusztrátor

A Közművelődési és Felnőttnevelési Tanszék a múlt félévben pályázatot írt ki a hallgatók számára, a tanszék logójának megtervezésére. A pályázattal kapcsolatban a győztes, Ghiurca Valentinnel beszélgettem.

– Pontosan mik voltak a pályázat feltételei?

– Természetesen meg volt határozva a mérete, fontos kritérium volt, hogy kicsiben s nagyban is jól látszódjon. A pályamunkákat be lehetett adni nyomtatva s rajzolva is, én rajzokat adtam le.

– Sokáig készültél a pályázatra, sok munkádba tellett?

Valentin, az ötletgyáros

– Nem, az utolsó „pillanatban” rajzoltam meg, de előtte el kellett mennem a könyvtárba s egy lexikonban megnézni mi is az a „közművelődés”, mert a pontos jelentését nem tudtam.

– Hány rajzzal pályáztál?

– Egygyel, csak azzal az egygyel, amivel nyertem.

– Mí volt a díj, amit nyertél?

– 3000 Ft.

– Egyébként komolyabban is foglalkozol a rajzolással,

A győztes pályamű

mert – mint a Zsebszírál olvasói is láthaták – már az újságban is sok rajzod szerepel illusztrációként.

– Csak hobbiszinten rajzolok, de az ehhez hasonló pályázatokon általában részt vettem s a továbbiakban is részt szeretnék venni.

Kiss Tímea

MELL-ÉK

A Zsebzsiráf szórakoztató melléklete

14-16. oldal

Tablettás avatás:

Gólyabál 1998

KÁOSZ

Minden mennyiségben

13. oldal

Antal György: „Talán itt az idő, hogy újránősüljek?”

17-18. oldal

Népszerűség 1998

„Oszy bácsi iszik most...”

26-28. oldal

Újra itt jártak az Old Bikák!!!

Labdarúgás

Kalmár Pál: „Azért dühös vagyok, ha puskáznak.”

Körkérdés tanárainkhoz a vizsgák előtt

19. oldal

JTKF - TFSE 34-21

Ugrin György: „A különbség akár húszgólos is lehetett volna.”

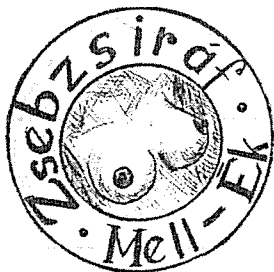
Kézilabda NB I/B

24. oldal

15. oldal

A Góltoló helyes meg-
fejtése: X mindegyik!

Tizenkét éves a kollégium

Ilyenek voltak a KÁOSZ-Napok

Aki ott volt, az látta és élvezte, aki meg nem, annak egy kis kár-pótlás, s kedvesináló a jövő évi-hez.

A szervezők igyekeztek minden tőlük telhetőt megtenni, hogy a diákság jól érezze magát a novemberi programokon. (Nem mondom,

h o g y tökéletes volt az idő és minden úgy sült el, ahogy akartuk, de azért megérte megcsinálni, no meg végigbulizni a délutánokat.) Bár meg kell hagyni a foci, a táncház és a vetélkedő nem sok embert érdekelt. Nagy-nagy sajnálatunkra. Hiába küzdünk az érdektelenséggel, nem tehetünk ellene semmit. (Illetve

így kevesen...) Persze rá lehet fogni a hidegre, meg a zéhákra.

No de a bulikról, s a visszajelzésekről! Hétfőn foci, gitárest s nyitóbuli volt *Ingyencirkuszék* és a stúdiósok segítségével (*Kösz!*). A keddi napos „közhelyeket” majdnem elmosta az eső. De igen szép számmal vetélkedtek a koleszosok, annak ellenére, hogy az indítással egy kis gond volt (bocs, de akkora volt a zűr meg a zavar), no és a *Rap Cafe* is igyekezett. Szerdán *gördeszkások* ejtették ámulatba a bámészkodókat, akik megtisztelték jelenlétükkel a tornaterem környékét. Örömmel vet-tük – no és persze élveztük – a *vízzipisztoflyosdi* osztatlan sikerét. (Bááár lehet, hogy többet illet nem rendezünk, mivel majdnem uszoda lett a koliból.) Az első emeleten – háttérinformátoraim

szerint – már előre gyakorlatoztak a lesipuskások. A kimenetel: mindenki jól elázott, na nem úgy, mint kedden; a sérültet pedig bevitték a kórházba (*Zsó! Feléptél már?*). Aki szerencsés volt, láthatta *Pinto* magánprodukcióját: „*Hogyan raboljunk szemeteskukát a 122-es szoba előtt?*”; rövid, egyfelvonásos s megismételhetetlen darab volt. A negyedik emeleten pedig

Nagy sikere volt a divatbemutatónak is...

kipróbálták, lehet-e úgy szőr-főzni, hogy se hullámok, se deszka. Miután már mindenki jót ivott – elvégre víz volt bőven –, jöhetett egy kis kaja, amit *Roland* jóvoltából ízelgethetett a kollégium apraja-nagyja. A lábszár-pörkölt után (ahol „*Bolyhi*” osztotta a kenyeret, *Marcsi* szedte a kaját, *Zsófi* és *Éva* adogatta a tányérokat: köszi a segítséget!) egy kis testmozgásként *Beger és barátai* szolgáltak talpalávalóval a *Dzsörzé-bál* keretein belül. Sokan maradtak volna még a záróra után is, de nem lehetett (a takarítással így is csak reggel hat órára végeztünk).

Remélem, jövőre újra ugyanitt, de többen és nem csak koleszosok!

Mazsola

KÁOSZ után

Ahogyan Ti láttátok...

Elmúltak a *KÁOSZ-Napok*. Programban nem volt hiány, egyik vonzóbb volt, másik kevésbé. Kíváncsiak voltunk, *Nektek* mi a véleményetek milyennek találtátok a rendezvénysorozatot, kinek mi „ízlett” a menüből? A kollégium lakóitól kérdeztünk ezt-azt.

Kérdéseink a következők voltak:

1., Melyik program tet-szett legjobban a *K Á O S Z - Napokon?*

2., Mit hiányoltál?

3., Kinek a ruhája idézte fel legjobban a korszak stílusát, hangulatát?

Az első kérdésünkre a válaszok nagy száza-lékában a *Dzsörzé-bál* szerepelt, de nagy sikere volt a divatbemutatónak és a koncertnek

is.

Második kérdésünkre különféle válaszokat kaptunk. Volt, aki a kolin belüli játékos vetélkedőt hiányolta, volt, aki napközben is szeretett volna valamilyen programon részt venni (biztosan művelődésszervező szakos az illető), volt, aki több lelkesedést, érdeklődést várt volna a kollégistáktól (érthető).

A harmadik kérdésre kapott válaszok alapján kiderült, hogy a lányok közül *Papp Beátának*, a fiúk közül pedig a *Hegedűs-Nagy* duónak volt a legnagyobb sikere. Gratulálunk nekik, csak így tovább!

Kiegészítésként még egy-két egyéni vágy a második kérdéssel kapcsolatban:

- állandó büfét sok szesszel, ukrán táncos lányokat;
- Gere Mónikát, Markó Mónikát;
- a pörgést;
- a részeket.

Kérjük tehát a jövő évi *KÁOSZ-Napok* rendezőit, hogy ezen igényes kéréseket próbálják megvalósítani lehetőségeik szerint.

Fotó: Sárközi János

Vacska Mati és Kukonya

Egy hatgyermekes anyuka báli beszámolója

Minden szülőnek keserűes az a nap, mikor csemetéi kirepülnek a fészekből. A mi (nem is olyan kicsiny) családjunkban november 20-án érkezett el ez a nap. A pici fiókákból első bálozók lettek.

A kollégiumban egész nap érezni lehetett a készülődés feszültségét a szervezőkön, a résztvevőkön, a vendégeken egyaránt. A sereg elegáns ruhákban indult a főiskola ostromára. Jómagam a versenytáncosok műsorából csak annyit láttam, amikor kiözönlöttek az ajtón, de a nyitótáncra beküzdöttem magam a terembe a későket megillető folyosói állóhelyről. Érthető izgalommal vártam saját gyermekem szereplését és elfogódottság nélkül mondhatom, hogy igazán ügyesek voltak. Amikor a dobálás figuránál sikitást hallottam, mi tagadás, megrémültem kissé, de úgy látszik ez is része volt a dolognak, vagy talán a nézők közül valakinek felmondták az idegei a szolgálatot. A szédületes táncika után a sarokba húzódtam, hogy teret engedjek az avatandó madárkáknak. Következett az ajándékozás, elég nehéz volt összeszedni mind a hat jómadarat, az apákkal együtt nyújtogattam a nyakam a fiókáink után. A kisebb családok jóval hamarabb összetalálkoztak, persze egy idő után én is megtaláltam mindenkit. A hosszúlábú *Garabonciások* sikeresen feloldották a keresgélés feszültségét, a táncházban mégsem vettem részt. Az ok nem a lustaságom, nem is a hat kihordott gyermek utáni tunyáság, hanem a ruha, amit viseltem!

Nem kimondottan moldvai táncokhoz teremtett és a lábbelimmel kapcsolatban is felmerültek hasonló problémák. Úgyhogy inkább néztem, hogyan küzdenek mások a lépésekkel és a ruházatukkal.

Ezután követve a nagytöbbség okos és megalapozott példáját, visszavonultam a koliba kényelmesebb gúnyát húzni. A *Dob-show* és az *Ingyencirkusz* műsorába már így kukkantottam bele. Valahogyan eltévedtem a nagyelődő környékére és csöppet sem bántam meg, hiszen így láthattam Kovács István Regeneráció című kompozícióját. Egyszerű, de nagy hatású néhány perc volt, bár a közönség nagy részét nem igazán érintette meg a mondanivaló. Kissé révedezve jutottam el a tornateremig, ahol közölték, hogy a **PUF** még hangol, legalább húsz percet kell várakozni. Hát akkor az időt kihasználva nekivágtam egy felfedező túrának. A földszinti csárdában remek hangulatú mulatozás folyt, elég szép számú résztvevővel. A *diszkót* szintén sok ember látogatta, itt is forró volt a légkör, a kifejezés átvitt és valódi értelmében is. A *Blues kocsmában* szelídebb volt a zene és a jelenlévők is higgadtan viselkedtek. Csöndesen ücsörögtek az emberké a gyertyafény és az ital mellett, hallgatva a halk zenét. A pultnál mindez már nem volt igaz. A III. M-esek derekasan állták a sarat. Csak egyetlen pici kritika: túl hamar elfogyott a málnaszörp. Mégis talán ez volt az a helyszín, ahová a legtöbb visszátértek.

Kiváló időérzőknek hála, pontosan a koncert kezdetére értem vissza a tornaterembe. Innentől azonban az idő elbúcsúzott tőlem, ottmaradt viszont a zene és a tánc. Sajnos néhány túlfűtött ifjú heves lökdösődésbe kezdett és a hatósugaruk villámgyorsan kiterjedt, védekezni pedig nem igazán lehetett. Bár ez elég rendesen feldühített, nagyon élveztem a koncertet. A **PUF** ismét megfelelt az elvárásaimnak, nem is csoda, hogy

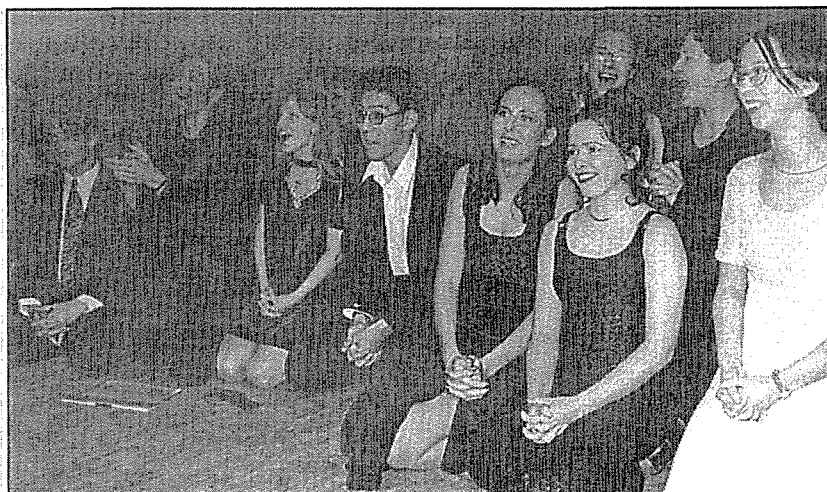

a közönség kérését teljesítve annyi ráadást játszottak.

„Oly régen várom e percet már...”

Az áthangszerelés szünetét kihasználva megpróbáltam felmérni az emberek véleményét, lelkiállapotát. Sikertől mindenfélét begyűjtem. Volt, aki már nem tudott megszólalni; volt, aki lelkesedett; volt, aki kesergett. Akadt, aki csak úgy elküldött melegebb éghajlatra; volt, aki nem ereszkedett le odáig, hogy válaszoljon. Láttam kétségbeesett emberkéket is, akik kerestek valakit vagy valakit, és megkönnyebbülteket, akik már megtalálták amit vagy akit kerestek. Találtam olyan személyt is, aki leállt vitázni velem, nem tudván azt, ami az anyukák és apukák, sőt gólyák széles körében is elég nyilvánvaló, vagyis hogy baromi nehéz nálam többet és gyorsabban beszélni. Persze nem főiskolás volt az illető.

A **QUIMBY** első hangjaira visszatértem a tornaterembe és a koncert nagy részében élveztem a színvonalas zenét. Persze az igazán kiváló számokat hallván fel kellett pattannom kicsit táncolni – ilyen volt például a *Maliburól*, vagy a *péniszetoválás világmegváltóról* szóló dalocska. A koncert végére eléggé megesapport a kitartók száma, azonban a többiekkel együtt hiába vártam a **Blue** együttes feltűnését a színpadon. A sok csúszás-késés miatt rájuk nem jutott idő. Ezen szerfelett sajnálkoztam anyailag is, meg amúgy is, mert én ismerem és szeretem a zenéjüket. Így hát dallamok helyett a villanyfény zúdult ránk. Gyerek még az idő – gondoltam, hát újfent visszatértem a *Blues kocsmába*, némi pogácsáért. A zenei aláfestést ekkor már *Lecsó és Kis Tibor* rögtönzött kooperációja szolgáltatta. Nemsokára azonban itt is zárórát jelentettek, úgyhogy átsétáltam a koliba. Útközben sajnálkozva gondoltam a takarítóbrigádra és azokra, akik ezután hazautaznak. Hatalmas volt a kosz és rettentő a hideg.

A gólyák eskütétel közben

Fazi

Fotó: Sárközi János

Beszélgetés Leskovics Gáborral, a Pál Utcai Fiúk frontemberével

Az idei *Golyabál* egyik legrangosabb vendége a **Pál Utcai Fiúk** zenekar volt. A koncert előtt néhány órával az együttes énekesével és vezetőjével, **Leskovics Gáborral** (*Lecsóval*) beszélgettem a *Blues kocsmában*.

– Az utóbbi időben több tag is cserélődött a *PUF*-ban. Az eredeti felállásban a szigetszentmisklói baráti társaság tagjai szerepeltek. Tartjátok még a kapcsolatot a régi barátokkal?

L. G.: – A *Zelivel* (*Zelenák „Sonka” Tibor*, a volt dobos – *A szerző*.) elég ritkán találkozom. Ő most az eredeti szakmájában dolgozik. Az *Ernő* (*Papp Ernő*, a volt gitáros – *A szerző*.) viszont továbbra is aktívan zenél, bár inkább a vendéglátós műfajban. A zenekaron kívüli cimborákkal is többnyire tartom a kapcsolatot, de azért páran már kezdenek elmaradozni.

– Ha már a haveroknál tartunk, a „*Hazudós Zenekarokkal*” mi a helyzet?

L. G.: – A többiek nevében nem nyilatkozhatom, de én személy szerint nagyon jó viszonyban vagyok a *Kispálékkal* is meg a *Tankesapdáékkal* is. Ha találkozunk, mindig egy csomót röhögünk meg dumálunk. A *Kispálékkal* a *Hazudós turné* után és még nagyon sok alkalommal játszottam, részt vettem az egész *unplugged* koncerten, és általában ma is beszállok a nagyobb fellépéseiken.

– Szoktál játszani az *Üllői úti FÁ:K* koncertjein is.

L. G.: – Az más dolog, ott másfél éve tag vagyok. Eredetileg csak egy bulira hívtak meg, és ott kialakult egy olyan barátság, hogy azóta a koncertek 90%-án ott vagyok velük.

– A *PUF* tagjai egyébként csak zenéléssel foglalkoznak?

L. G.: – Igen, mindannyian.

– Ti azon ritka zenekarok közé tartoztok, akik folyamatosan népszerűek, akkor is, ha csend van körülöttetek.

L. G.: – Igen, öt éve nem volt nagylemezünk, és ezért nem vagyunk a médiában sem.

– Nemrég viszont megjelent egy *Best Of...* lemezetek.

L. G.: – Az tulajdonképpen a kiadó miatt volt, ha rajtam múlik, nem adunk ki ilyen anyagot. Végül a számok sem úgy lettek rá összeválogatva, ahogy én szerettem volna. Egyébként érdekes, hogy elvileg ha egy zenekar Magyarországon nem ad ki évente egy lemezt, az „le van írva”. Ehhez képest mi öt éve nem adtunk ki, és a szakma úgy is kezeli a *PUF*-ot, mintha nem létezne. Ennek ellenére több koncertünk van, mint régen, és ezek mindig meghívásra történnek. Meglepő, hogy bár a rádiókban nem szerepelünk, sokan eljönnek a bulikra, ismernek minket.

– Ez tényleg kivételes dolog. Szerintem azért szeretnek titeket, mert olyan „emberi”, hétköznapi zenekar vagytok. A stílusotok nem túl elvont, de nem is kommersz. Nem közhelelyekkel fogalmazol, mégis érthetően.

L. G.: – Elég sok közhely van azért a szövegekben, szeretném, ha kevesebb lenne. De az biztos, hogy az emberek azt szeretik a *PUF*-ban, hogy olyanok vannak fent a színpadon, mint akik lent állnak. Érzik, hogy nem vagyunk akkora sztárok, és talán akkora művészek sem. Mondjuk a *Lovasi* szövegei az enyémekehez hasonlítva, irodalmi szinten százszor jobbak. Nagyon sokáig pontosan ezért nem írtam szöveget. Annyira szeretem a *Lovasi* szövegeit, hogy úgy voltam vele: illet úgysem tudok írni, akkor meg minek írjak? Évek kellettek, hogy feldolgozzam magamban, hogy nem is kell olyat írnom.

– A *Kispál-könyvben* szerepel olyasmi, hogy a kezdeteknél ti segítettetek a *Kispáléknak*.

L. G.: – Az elején egy pár koncertet intéztünk nekik *Pesten*, de azt nem mondanám, hogy mi indítottuk el őket.

– Más zenekarokra is hatással voltatok...

L. G.: – Lehet, én ezt igazából nem tudom. Valamennyire ránk is hatással van a *Kispál* vagy a *Quimby* és még egy csomó zenekar.

– Régen voltam egy olyan koncerteken, ahol elsősorban nem saját számokat, hanem feldo-

gozásokat (*The Doors*, *LGT*, *satöbbi*) játszottatok.

L. G.: – Igen, volt egy pár év, amikor ezt rendszeresen csináltuk, főleg *Szigetszentmiklóson*, a *Halászkert* nevű helyen. Ez inkább szórakozás volt. Szinte itálért játszottunk, és nagyon élveztük azokat a számokat.

– Tudnál mondani olyan előadókat, akik korábban nagy hatással voltak rád?

L. G.: – Sok ilyen volt, de igazából a *Led Zeppelin*-film (*The Song Remains The Same*) volt rám a legnagyobb hatással. Tizenvalahányszor néztem meg. Ami még fontos élmény volt: az *URH* utolsó koncertje, illetve a *Kontroll* koncertjei. A *Zeppelinnél* az volt a meghatározó, hogy ők még tényleg valóságos *rockistenek* voltak. A másik oldalról, például az *Európa Kiadónál* viszont nem a zenei tudás számított, hanem az, ami mögötte van.

– Mostanában figyelgeted a zenekarokat?

L. G.: – A *Quimby* nagyon tetszik, illetve véletlenül eltévedtem egyszer egy *Color Star* koncertre, és az nekem akkor nagyon bejött. Van sok külföldi zenekar is, ami tetszik.

– Beszéljünk egy kicsit a rajongókról! Vannak olyan arcok, akiket már felismeresz az első sorokban?

L. G.: – Nem. Azért nincsenek, mert legendásan rossz az arcmemóriám, de erre nem vagyok büszke. Ha odajön valaki hozzám koncert után, tudom, hogy ismerem, csak azt nem, honnan.

– Mennyire vagytok ti „rajongófüggő” zenekar, ha lehet illet kérdezni?

L. G.: – Mi abszolút rajongófüggők vagyunk. Mivel rég nem adtunk ki lemezt, minket a rajongók tartanak el. Nemcsak az anyagi oldalról, hanem eszmeileg is. Ha nem lennének a koncerteken lelkes emberek, akkor az együttes már halott lenne. A tőlük kapott szeretet tart össze minket.

– Tehát akkor nem is vagytok fáradtak, mert mindig feltöltődtek?

L. G.: – Ezt embere válogatja. Van aki már nagyon unja az utaz-

gatást, én szeretem. A koncertet viszont mindenki élvezi. Ott elmúlnak ezek a dolgok. Persze, azt én sem szeretem, hogy általában hétre érsz haza, bezuhansz az ágyba és alszol délután kettőig. Szóval van ami fárasztó, de megéri.

– Az elkerülhetetlen kérdés: készültök-e új lemezre?

L. G.: – Igen, lesz új lemez. Ma este is játszunk róla pár számot. Ha nagyon akarnánk, két lemezt is el tudnánk készíteni. Akarjuk is, csak már annyira kiestünk ebből, hogy nehezen indul be a dolog.

– Jövőre kijön a lemez?

L. G.: – Most már biztos, hogy csak jövőre. Én idén akartam, de az már nem lesz meg. Bizonyos szempontból jó, hogy nincs főnökünk, de így senki nem rugdos minket, hogy csináljuk a dolgunkat. Én koordinálok minden munkát, összefogom a többieket, de nem vagyok egy erélyes ember. Így minden húzódik. Szokták mondani, hogy a legjobb műzsa a határidő. Nekünk viszont senki sem szabja meg az időnket.

– Az új számok hangzásában van valami változás?

L. G.: – Nincs semmi meglepő, illenek a régié közé.

– Köszönöm a beszélgetést. Remélem, jól fogjátok érezni magatokat itt, ma este.

L. G.: – Biztos vagyok benne.

Úgy látszik *Lecsónak* jók a megérzései. A koncert alatt valóban jó hangulatuk volt, meg voltak elégedve a közönséggel. A ráadásra azonban senki sem számított. Hajnali fél három körül *Lecsó* és *Kiss Tibi* (*Quimby*) spontán gitáros dalestet tartottak a *Blues kocsmában*. A fél négyre meghirdetett kapuzáráskor a biztonsági őrök kénytelenek voltak megkérni a „művész urakat”, hogy fejezzék be az előadást, mert a jó nép sosem fog önszántából hazamenni. Sajnos előbb-utóbb engedelmessé kellett a felszólításnak, de a *PUF* és a *Quimby* két frontembere még igazán feldobta az amúgy is emelkedett hajnali hangulatot.

A Quimby a Gólyabálon

Az idei Gólyabálon a PUF mellett a Quimby adott nagyobb lélegzetvételi koncertet. Az együttes sokak számára ismeretlen lehet, mivel nem „csak egy szál bikinit hoztam el az útra” zenét játszik, nincs benne magát melltartóban mutogató (mű) nő, s „ritkán” szerepel a Bravo TV színvonalas műsorában. Zenéjük igényes, kissé szokatlan (pozitív értelemben), különleges, de mindenféleképpen bulizós zene.

Quimby-ék vidám, érdeklődő, kicsit hangos társaság. A kolégiumi vendégszobában beszélgettünk velük, mivel ott aludtak („A francha, ha tudtam volna!” - gondolom, ez jár sok lány fejében.) A próbájuk kellős közepébe csöppentünk: egy hűtőnyi piával melegítették. Legtöbbször természetesen a banda „szóvivője” beszélt, Líviusz, akit a kongák mellett láthatunk.

Saját elmondásuk szerint sokkal jobban szeretik a kisebb koncerteket, maximum 5-600 fővel, mint a fesztivál méretűeket, ahol nagyszínpadon lépnek fel. Ez már nem olyan bensőséges, pláne ha világosban játszanak, mint az idei EFOTT-on. Líviusz szerint ennek is megvan a maga előnye: nem kell stroboszkópot használniuk: csak a Napba kell nézni és pislogni.

Kezdetben csak angolul énekeltek, de mostanában inkább magyarul, állításuk szerint ez nem a kiadói kényszer, s egyébként is ők oroszul s finnül énekelnek a legszívesebben.

Gyakran lépnek fel vidéken, szeretnek utazni (legtöbbször vonaton). Persze erről is volt sztorijuk: Tibor, az énekes, a Nyugatiban odamegy a jegypénztárhoz (körülbelül húsz kocsmá után): „- Kérek egy jegyet a kék vonatra!”

Persze Líviusz szerint ennek is megvan a maga előnye: „Legalább az utasellátót is kipróbáltuk!”

Beszélgetésünket is ő zárta saját ars poeticájával:

„Mint kihalóban lévő őstulok
vidáman tovább butulok!”

Ettől függetlenül azért reméljük, hogy látjuk még őket Jászberényben, talán (üzenet a HÖK-nek...!) a következő Gólyabálon.

Gergely Anna és Kiss Tímea

A gólyaavatáskor a következő eskütétellel, majd a Szent Tabletta lenyelésével váltak a főiskola teljes jogú hallgatóivá az elsősök:

„Bizony, bizony, mondom néktek Gólya-madárkaim: húzzátok fel a ruhátokat, térdeljétek le és kulesoljátok össze kezeiteket!

Kedves testvéreim!

Gyermei lelketeiket nyissátok meg előttünk és fogadjátok magatokba az eskü szövegét!

Kérlek benneteket, ismételjétek utánam!:

- Vudu Gólya szellemi atyja, ki vagy a fészkebben, hangoztassék el a Te neved, jöjjön el a Gólyák

országa, teljesüljön a gólyaszülők akarata, miképpen a büfében, úgy a Vasutasban is. Mindennapi békánkat add meg nekünk ma, és bocsásd meg a félrelépéseinket, miképpen mi is megbocsátunk a minket megcsalóknak. Ne taszíts minket az ötegeszes átlag nyomorába, de szabadíts meg az oktatóink haragjától! Mert a felsőbb éveseké a tudás, a hatalom és az első éjszaka joga, most és mindörökkön, örökké béka! Járuljatok színünk elé, hogy átadhassuk a Szent Tablettákat!”

Írta és elmondta:

Gere Mónika, Valló Ede

Gólyabáli (f)utóhangulat

A büfében sok hallgató megfordul, s így ezt az „objektumot” találtam a legalkalmasabbnak arra, hogy meghallgassak egy-két véleményt ezen eseménnyel kapcsolatban. Az asztalokat nem üres lappal környéztem meg, hanem már két kérdést megfogalmazva indultam a „vadászatra”. Amire kíváncsi voltam:

- 1., Melyik volt az a program, ami a leginkább elnyerte a tetszésedet?
- 2., Mi az, amit esetleg hiányoltál a Gólyabálról?

Nézzük a válaszokat!

Nagy Tamás (II. E.): a legszimpatikusabb program szerintem a Blues kocsmá volt. A Black-out zenekar fellépését hiányolta.

Hornyák Ágnes és Barna István (I. D.): bár a gólyák közé tartoznak ők is, mégis jó véleményük volt az elsősök avatásáról. Jó hangulat volt a kocsmaiban, s a Viktorió vendéglő kihelyezett „éttermét” is dicsérték.

Valló Ede (III. M.): szintén sikeres programnak tartotta a gólyák avatását – talán mert ő volt az egyik „hangulatteremtő” hallgató. Negatívumnak tartotta azt a tényt, hogy a rövid italok hamar elfogytak.

Horváth Zita (III. E.) és kedvese: az egész este legbulisabb helye a Blues kocsmá volt, a jó zene és a jó társaság miatt. Hiányolták a főiskolásokat, mert igen kevesen jelentek meg, illetve elenyésző számú csoportnak tűntek a külsősökhöz képest.

Bontovics Szilvia és Braun Krisztina (IV. B.): a legjobb programnak a Csárdát tartották, s a koncerteket (Quimby). Meglepőnek találták, hogy milyen sok külsőst lehetett látni a rendezvényen. Megélték egy kellemetlen élményt is: este tizenegy óra után érkezett a buliba Kriszta, s a bejáratnál alig engedték be. Jó lenne, ha a hallgatók így is a főiskola diákjainak számítanának, s nem kellene a jogosan igénybe vehető bulikra való belépés előtt órákig magyarázkodniuk. Az sem volt elég egyértelmű, hogy mit jelent az „alkalomhoz illő öltözk” kifejezés. Voltak olyan résztvevők, akik farmerben, és voltak olyanok, akik valóban báli ruhában jelentek meg. Kellemetlen mozzanatnak tartották még a büfé előtt kanyargó hosszú sorokat. Jobb szervezést igényelt volna ez a folyamatos kiszolgálás.

Bolyki Gergely Zsolt (III. C): sok rendezvény közül a Csárdát tartotta a legnagyobb bulinak. A fűszoknyás lányokat és az ingyen piát viszont megbocsáthatatlan hiánynak tartotta. Legközelebb számít ezekre az apró mozzanatokra a Gólyabálon! Ha mindez mégis megvalósíthatatlan lenne, akkor legalább egy csendes kis olvasósarkot nyissatok, klasszikus művekkel feltöltve!

Mecseki Erika

Bemutatkoznak a kategóriák idei győztesei

Lassan véget ér az 1998-as év, ilyenkor az ember visszatekint, számot vet az elmúlt tizenkét hónap eseményeivel. Mi is ezt tettük, amikor ismét szavazásra készítettünk Benneteket, a tavaly már bevált kategóriákban. Egyetlen változás van a választás módjában: a lányok csak fiúkra, míg a fiúk csak lányokra szavazhattak. Emlékeztetőül az öt kategória:

- I., Ki a legszebb tanárnő a főiskolán?
- II., Ki a legvonzóbb tanár a főiskolán?
- III., Ki érdemli meg az 1998-as esztendő „kedvenc portása” címet?
- IV., Kit tartasz (lányok) a leghelyesebb fiúnak a főiskolán?
- V., Kit tartasz (fiúk) a legszebb lánynak a főiskolán?

„A Legszebb tanárnő”-kategória győztese**Névjegy**

Név: Erdészné Molnár Marietta
Születési idő: 1961. május 31.
Születési hely: Jászberény

Kedvenc...

...étel: töltött káposzta Erdészné Zsuzsa néni módra.

...ital: ásványvíz.

...zenekar: Santana.

...színész: Haumann Péter.

...színésznő: Eszenyi Enikő.

...ruhadarab: nadragkosztüm.

...szín: fekete, a kék bármely árnyalata.

...időtöltés: olvasás (nemcsak szakirodalom, szeretem a Nők Lapját és a krimi is).

...szórakozóhely: nem járok szórakozóhelyre, gyakran találkozom a barátaimmal könnyed kártyaparti keretében.

Férfi ideálja: okos, megbízható, határozott és karizmatikus.

Lábmérete: 37-38-as.

Ars poeticája, életfelfogása: „Fedezd fel az élet apró örömeit és tanulj meg értékelni azokat!”

„A Legvonzóbb tanár”-kategória győztese**Névjegy helyett...**

„Mit is gondoljak?”

A Közvélemény alakulása nehezen érthető és sokféleképpen magyarázható társadalmi jelenség.

De amikor a szebbik nem véleményalkotásának az okait firtatjuk – eleve reménytelen vállalkozásba kezdünk.

Mindenestre a magamfajta, egy ilyen hír hallatán nem tesz mást, mint újra csak rácsodálkozik erre a kiismerhetetlen, érdekes világra.

Megpróbálok stílusosan nyilatkozni...

...mint *szeptikus*: – Biztos, hogy a főiskolán végeztek a közvéleménykutatást? Biztos, hogy a lányokat kérdezték meg?

...mint *realista*: – Ha ló nincs...?

...mint *pragmatista*: – Talán itt az idő, hogy újránősüljek?

...mint *idealista*: – Lehet, hogy komolyabban kellene foglalkoznom a halhatatlanság kérdésével?

...mint *esztéta*: – Hát ez már a poszt-posztmodern?

...a *rezignáció lovagja*: – Hinni, vagy nem hinni?”

Antal György
(főiskolai adjunktus)

„Az év portása”-kategória győztese**Névjegy**

Név: Tarjáni Sándor
Születési idő: 1944. november 14.
Születési hely: Jászberény
Csillagjegy: Skorpió
Munkaviszonya portásként a kollégiumban: 1991. márciusa óta.

Kedvenc...

...étel: bármilyen krumpis étel.

...ital: sör.

...zenekar: magyar zene; folklór.

...színész: Bodrogi Gyula.

...színésznő: Voith Ági.

...szín: zöld.

...ruhadarab: farmer bármilyen felsőrésszel.

...portásnője: nincs kedvencem, Mancika néni az, akivel a legjobban megértjük egymást.

Nőideálja: esküdt ellenségem (a feleségem).

Lábmérete: 44-es.

Ars poeticája, életfelfogása: „Tiszteletben tartom mások véleményét, szeretem a fiatalokat.”

„A Legszebb lány”-kategória győztese**Névjegy**

Név (becenév): Kovács Réka (Kovi Reki)
Születési idő: 1976. június 30.
Születési hely: Szolnok
Csillagjegy: Rák
Évfolyam, csoport: IV. C

Kedvenc...

...étel: mindent szeretek.

...ital: konyak.

...zenekar: nincs.

...színész: Kurucz Ferenc.

...színésznő: Sharon Stone.

...tantárgy: magyar nyelv és irodalom.

...szín: fekete.

...ruhadarab: a bakancsom.

...szórakozóhely, kocsmá: 304-es szoba.

Férfi ideálja: nincs.

Lábmérete: 36-os.

Ars poeticája, életfelfogása: „Nem fogom fel!”

„A Leghelyesebb fiú” kategória győztese**Névjegy**

Név (becenév): Ilyés Zoltán (IZ)
Születési idő: 1979. május 3.
Születési hely: Debrecen
Csillagjegy: Bika
Évfolyam, csoport: I.M

Kedvenc...

...étel: imádok enni, mindenevő vagyok (mindent imádok, amit szájjal lehet csinálni).

...ital: vodka.

...zenekar: Enigma (szívesen hallgatom), Faithless.

...színész: Kevin Costner, Nicolas Cage, Bruce Willis, Woody Harrelson.

...színésznő: Juliette Lewis.

...tantárgy: japán.

...tanár: Wirth István.

...szín: kék.

...ruhadarab: nyaklánc.

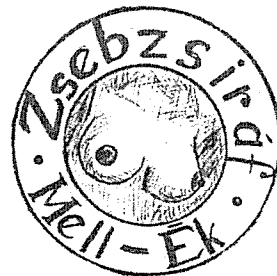
...óvszermárka: Life Styles, Durex.

...szórakozóhely, kocsmá: mindegyik nagyon jó.

Nőideálja: nincs.

Lábmérete: 43-44-es.

Ars poeticája, életfelfogása: „Karma!”

*Az 1998. évi főiskolai népszerűségi listák
részletes végeredményei*

Minden kategóriához három nevet lehetett írni (a sorrend számított). 135 lány és 30 fiú szavazott. Volt olyan, aki név helyett szöveget írt, vagy kérdezett. A *legszebb tanárnő* kategóriánál kérdezte egy lány, hogy *külsőre, vagy lelkiütleleg?* Válaszunk: *ahogy gondolod. A leghelyesebb* fiú kategóriában ugyanaz a lány: – „Ezen a főiskolán?” – *Igen.*

Most pedig lássuk kategóriánként a helyezetteket! A „*Legszébb tanárnő*” kategóriában a tavalyihoz képest az első négy helyen nem volt változás. Az 5. helyre lépett elő a 12.-ről *Makay Emese*, aki így egyetlen ponttal előzte meg az „újonc” *Perger Mónikát*. *Kiss Judit* a 8., *dr. Harmat Mária* a 10., míg *Takeuchi Harumi* a 13. helyen végzett. Mindhárman először szerepeltek a (nem hivatalos) rangsorban.

A „Legvonzóbb tanár” idén Antal György lett, aki egy helyet javított előző évi helyezésén. Dr. Doboss Gyula az 5. helyről jött fel a 2.-ra, míg a tavalyi éllovas Mátré György idén már csak az 5. legvonzóbb (a lányok szemében...). Dr. T. Kiss Tamás a tőle megszokott lendülettel jött fel a 16. helyről a 8.-ra.

A portásoknál *Sanyi bácsi* első helye bevehetetlen, szinte „beásta” magát a legelőkelőbb pozícióba. Köszönhető ez annak, hogy mindig szívesen beszélget a hallgatókkal (a fiúkkal is), viccel velük. „*Sajnos, hál’ Istennek, újra itt vagyok!*” – szokta mondani, ha megérkezik. A második és a harmadik helyen csere zajlott le a tavalyi sorrendhez képest. *Laci bácsi* hangulatváltozásai, a frontátvonulások miatt épp ezt az eredményt hozták, azt döntse el mindenki saját maga...

A legszebb lány idén is Kovács Réka lett a 30 fiú szavazatai alapján (ennyi fiút sikerült „felkutatni”). Négy „újonc” található a legjobb tíz között, közülük *Lisznyai Bea* másodéves, míg a másik három grácia idén szeptemberben kezdte meg tanulmányait főiskolánkon. A tavalyi élvonalból *Endrész Judit*, *Hlatki Hajnalka* és *Kovács Brigitta* tudott megkapaszkodni (*Rékán* kívül) a legjobbak között.

Végül, de nem utolsó sorban következzen egy rövid áttekintés a hölgy olvasókat leginkább érdeklő kategória: a főiskola *leghelyesebb* fiú hallgatója.

Az elsőéves srácok fiatalokhoz méltó szemtelenséggel söpörtek végig a ranglistán. A legjobb hat között négy gólyát találunk, míg az első három mindegyike újonc (az *Ilyés, Katona, Pinto* trió). A címvédő *Orbán József* visszaesett ugyan, de ötödik helye miatt egyáltalán nem kell szégyenkeznie (*Hajrá Diósgyőr! Hajrá Józsi!*). A felsőbb évek között *Szigeti Krisztiánnak* és *Fábián Tamásnak* sikerült a *Gólya-Armada* ellenére betörnie a *Top Ten* kapuit. *Tamás* huszonhárom(!) helyet javított tavalyi helyezésén (úgy látszik a lányok megtudtak valamit...). Némiképp meglepő (de nem mulatságos), hogy *Bartha Róbert* és *Nagy László* idén végzősök, tavaly mégsem szerepeltek a listán. *Luci* a 18., *Róbi* a 12. helyen végzett idén. Érdekes, hogy a *legszebb lány* kedvenc színésze a fiúk listáján a

39. helyre esett vissza a huszadikról (hiába, itt nem a színészi teljesítmény számított).

A legnagyobb zuhanást mégsem ő, hanem Nagy Gábor és Mondy András „szenvdték el”, akik tavaly holtversenyben a harmadikok voltak. Idén is fej-fej mellett érték célba, csak 29 hellyel lejjebb...

(Megjegyzés: a név után az összes kapott pontszám áll, zárójelben pedig az 1997. évi helyezés)

I., „A Legszebb tanárnő”

1., Erdészné Molnár Marietta	136	(1.)
2., Szabóné Szakali Ágnes	101	(2.)
3., Kadosa Lászlóné	95	(3.)
4., Virágné Juhász Nyitó Klára	71	(4.)
5., Makay Emese	58	(12.)
6., Perger Mónika	57	(-)
7., Kozkáné Szécsi Zsuzsanna	53	(5.)
8., Kiss Judit	44	(-)
9., Szentesiné dr. Tóth Edit	33	(10.)
10. dr. Harmat Mária	28	(-)
11., Szécsi Tünde	27	(7.)
12., Szilágyiné dr. Hodosi Zsuzsanna	25	(6.)
13., Horváthné Kispéter Zsuzsanna	24	(9.)
Takeuchi Harumi	24	(-)
15., Fábriánné dr. Kocsis Lenke	23	(14.)

II., „A Legvonzóbb tanár”

1., Antal György	106	(2.)
2., dr. Doboss Gyula	95	(5.)
3., Szőke Péter	89	(8.)
4., Ugrin György	83	(3.)
5., Máté György	64	(1.)
6., Andrási György	59	(6.)
7., Wirth Lajos	50	(6.)
8., dr. T. Kiss Tamás	48	(16.)
9., Pethő László	41	(13.)
10., Palkó Tibor	38	(13.)
11., dr. Kalmár Pál	34	(8.)
dr. Wirth István	34	(12.)
13., Balla Ferenc	31	(-)
14., Karácsony János21		(13.)
Várszegi Tibor	21	(11.)
16., dr. Stanitz Károly	15	(-)
17., Kiss Lajos	12	(-)
18., dr. Farkas Ferenc	10	(19.)
19., dr. Simig László	9	(-)
20., dr. Gedon László	7	(18.)

III., „Az év portása”

1., Sanyi bácsi	314	(1.)
2., Mancika néni	176	(3.)
3., Laci bácsi	121	(2.)
4., Zsuzsika néni	106	(4.)
5., Anikó néni	42	(5.)

IV., „A Legszebb lány”

1., Kovács Réka	24	(1.)
2., Lisznyai Bea	9	(-)
3., Pásztor Zsanett	8	(-)
4., Hlatki Hajnalka	7	(8.)

5., Bodzsár Csilla	6	(-)
Endrész Judit	6	(3.)
Lisztóczy Judit	6	(-)
Kovács Brigitta	6	(3.)
9., Kocsis Mariann	5	(25.)
Szepesi Eszter	5	(-)

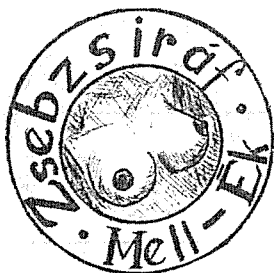
V., „A Leghelyesebb fiú”

1., Ilyés Zoltán	77	(-)
2., Katona Zoltán	56	(-)
3., Pinto Renátó	41	(-)
4., Benkő Tamás	35	(2.)
5., Orbán József	34	(1.)
6., Gyarmati Zoltán	33	(-)
7., Szigeti Krisztián	30	(13.)
8., Fábíán Tamás	21	(31.)
9., Kátai Tamás	20	(5.)
Kriston István	20	(-)
11., Kapros Ádám	19	(10.)
12., Bartha Róbert	18	(-)
Vőő Attila	18	(6.)
14., Valló Ede	16	(13.)
15., Gede Norbert	15	(-)
Kesztyűs Zsolt	15	(10.)
17., Ghiurca Valentin	14	(22.)
18., Barna Jenő	11	(-)
Nagy László	11	(-)
Szabó Róbert	11	(8.)
Viszkok Attila	11	(10.)
22., Csátó Péter	10	(-)
Hlatki Jácint	10	(-)
Sóter János	10	(23.)
25., Erdélyi Gábor	9	(38.)
Kósa János	9	(15.)
27., Kövér Tamás	8	(23.)
Pöll József	8	(31.)
29., Szifányi Szabolcs	7	(28.)
Zsírós Péter	7	(-)
Wirth Zoltán	7	(31.)
32., Mondí András	6	(3.)
Nagy Gábor	6	(3.)
Rózsa Zoltán	6	(-)
35., Bolyki Zsolt	5	(-)
Kecse Zoltán	5	(31.)
Nagy Tamás	5	(28.)
Kovács Krisztián	5	(20.)
39., Kurucz Ferenc	4	(20.)
Tímár Zoltán Péter	4	(31.)

Összegzőképpen érdemes elmondani azt, hogy ezek az eredmények igazából az ismertséget, a népszerűséget jelzik. Hiszen hiába ismer valaki gyönyörű lányt, vagy viszonylag szép fiút, ha nem tudja a nevét, akkor szavazni sem tud rá. Akadt olyan szavazat, amely az illetőnek csak a keresztnévét tartalmazta. Ezzel sem igazán tudunk mit kezdeni (öt *Zoltán*, öt *Tamás*, két *Péter* és még sorolhatnám...)

Akik a listán jól/rosszul szerepeltek, azoknak egy valamit nem szabad elfelejteniük: ez az egész játék, nem kell halálisan komolyan venni. Reméljük, azért jól szórakoztok majd a „tabel-lák” böngészése, mazsolázása közben és jövőre is olyan lelkesedéssel töltitek majd ki a szavazólapokat, ahogy idén tettétek.

Viszkok Attila

Mi kell a vizsgán a jó szerepléshez (a tudáson kívül)?

Megszokhattuk, hogy a vizsgaidőszakban tanáraink különösen élénk érdeklődést mutatnak tárgyi tudásunk iránt. Válaszainkat egytől ötig egyjegyű egész számokkal értékelik és ezt az *index* nevű varázsfüzetbe vésik bele. Mielőtt ők kérdeznének, mi megragadtuk – talán az utolsó – lehetőséget és megkérdeztük néhányukat, hogy milyen tényezők játszanak szerepet (a tudás mellett) abban, hogy valaki jó jegyet szerezhessen? Volt, aki általánosságban válaszolt, volt, aki konkrétan a saját vizsgáiról beszélt. Úgy gondoljuk, színes és hasznos információkat oszthatunk meg Veletek, (főleg elsőéves) kedves olvasók.

Wirth István: – Mindenképpen szüksége van arra, hogy az alapirodalmat ismerje, érdeklődést mutasson a tárgyak iránt. Olvasson, szinten tartsa a tudását. A témával kapcsolatos szaklapokba betekintése legyen. A tárgyi tudáson kívül nagyon fontos az, hogy a vizsgázó ne legyen ideges: pihenje ki magát a vizsga előtt, legyen nyugodt, optimista hangulatban. A siker 70%-ában a tudás, 20%-ában szerepet játszik a szerencse, és 10%-ában a pillanatnyi fizikai kondíció a döntő. Ha oda tud figyelni a kérdésre, akkor viszonylag könnyű válaszolni. Persze az is kell, hogy a tanár egzakt módon, pontosan megfogalmazott kérdést tegyen fel, amire lehet válaszolni.

Kalmár Pál: – Igyekszem a produkciót értékelni és arra jegyet adni. Megnézem (különösen az elsővéseket), hogy mikor érettségiztek és hol. Ha megnézném az addigi jegyeit, az kisebb-nagyobb mértékben befolyásolna engem. Megpróbálok objektív lenni az én mércém szerint. Lehet, hogy ez nálam magasabb mérce, mint egyik-másik kollégám esetében és nehezebben adok ötöst, vagy esetleg kettést, de nem szívesen adok egyest, az biztos. Most már az esetek döntő többségében csak akkor, ha visszaadják a tételt...

Azért dühös vagyok, ha puskáznak. Nem mindig mutatom ki, hogy észrevettem a dolgot. Azt azonban szoktam mondani, hogy ha úgy puskáznak, ahogy én, akkor azt igencsak észreveszem.

Nyíri Mihályné: – Először a tudás számít. Ha valaki tudja magáról, hogy az adott anyagrészt érti, akkor eleve az izgalom, a feszültség lényegesen kevesebb. A vizsga egy folyamatos dolog nálunk, mert egy vizsgázónak lehet rossz napja, lehet, hogy éppen azt húzta, amit a legkevésbé tud, satöbbi. Vannak a szemináriumi tevékenységek, részfeladatok és ezeket az eredményeket is végigviszi az ember. Az a hallgató, aki a szemináriumokon dolgozott, a zárthelyi dolgozatot szépen megírta és véletlenül olyan tételt húz, amit nem tud, azt nem hiszem el, mert az az izgalom miatt van, vagy mert fél valamitől. Ha valaki ragaszkodik ahhoz, hogy a tételt visszaadja, akkor nem lehet vele mit kezdeni, az elégtelen lenne. De ezt a legkevésbé sem tudom feltételezni a hallgatóról, mert ismerem egyénileg. Ha olyan adja vissza, aki a füle botját sem mozgatta a félév alatt, akkor egyetértek vele.

Karácsony János: – Szerintem a tudáson kívül az ismeretanyag helyes, szimpatikus csomagolására van szükség. Nem mindegy, hogy milyen kedvességgel, bájjal, milyen meggyőződéssel adunk elő. Valami olyasmi tükröződjék abból a feleletből, ami megkapó, amiből érzi az ember (ha nem is úgy van), hogy a hallgató szereti, vonzódik ehhez a témához, vagy hát a témának az előadójához...

Harmat Mária: – Jó fellépésre, jó megjelenésre, jó kifejezőkészségre, néha humorra is szükség van. Nem nagyon szoktam figyelni, hogy előtte milyen jegyet szerzett az illető, bár vannak olyan hallgatók, akikről tudom, hogy mindig tisztességesen dolgoznak, okosak, azokkal szemben néha előfordulhat, hogy elfogult vagyok.

Pethő László: – Elsősorban azért csak a tudásra van szüksége... Nálam elég nagy jelentősége van a zárthelyi dolgozatoknak. Az én tárgyaimnál az számít, ha valaki konkrét, precíz, pontos. Aki pedig pongyolább, hanyagabb, nagyvonalú, az kevésbé jó. Ha év közben észreveteti magát a hallgató, azt a vizsgán sem felejtí el az ember.

Antal György: – Amit hiányolok, az az, hogy nagyon keveset olvasnak a hallgatók és már így érkeznek ide a főiskolára is. A szükséges irodalmat sem igazán ismerik. Ez bármelyik tárgybán így van, az irodalomtól kezdve az esztétikáig ez a tapasztalat. Nincs rá idő, vagy nincsenek eléggé motiválva ebbe az irányba. Memorizálnak egy

lényegesnek gondolt, tömör anyagot és ezt próbálják visszaadni, de nincs mögötte tartalom és nincs mögötte élet sem. Az az érzésem, hogy nagyon sokan meg tudnának élni bármelyik tantárgyból, ha előtte, vagy közben nagyon sok eredeti irodalmat olvasnának.

Koczkané Szécsi Zsuzsanna: – A tudás mellett a szerencsének is igen nagy szerepe van. Az egyik ember fellépése – bármilyen más szituációban is –

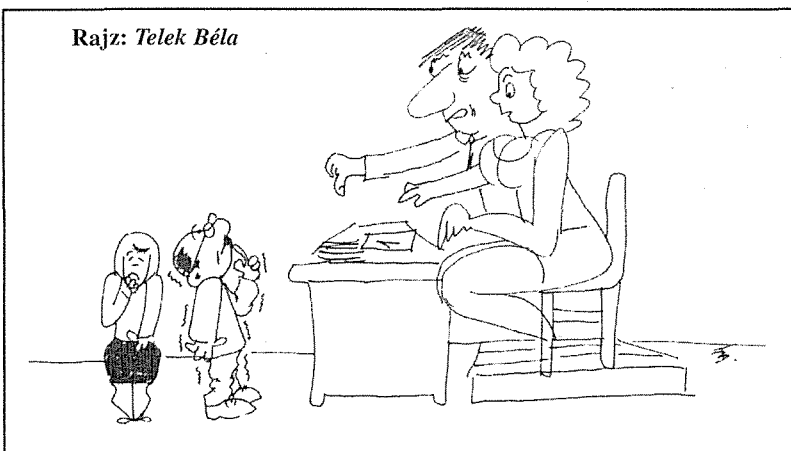
befolyásolja a másikat, és ez abszolút kölcsönös, így van ez a vizsgán is.

Mizsei Béla: – Többféle válasz is létezik. Alapvetően vannak olyan emberek, akik jól felkészültek, mégis folyamatos vizsgadrukkal küszködnek. Elég nehéz levetkőzni, tudniillik magam is ilyen voltam valamikor, és felnőtt koromra szűnt meg talán egy kicsit. Ahhoz, hogy valaki jól vizsgázzon, azért mégis arra van szükség, hogy az anyagnak a birtokában legyen az illető. A második az, hogy szerencséje legyen, a harmadik dolog pedig a kettőjük kapcsolatán múlik. Ez alatt azt értem, hogy a vizsgáztató és a vizsgázó hogyan találja meg a közös hangot. A vizsgáztató tud kellemetlenül belekérdezni, meg tud segíteni is kérdezni. Én személy szerint általában arra vagyok kíváncsi, hogy mit tud a hallgató és nem szoktam abban vájkálni, hogy mit nem tud.

Kadosa Lászlóné: – Intelligenciára, jó megjelenésre és összeszedett tudásra van szüksége. Határozott legyen és meg is tudja indokolni azt, amiről beszél...!

Lejegyezte: Ghiurca Valentin és
Viszkok Attila

Rajz: Telek Béla

„Na, most aztán mi kérdezzünk!!”

Horoszkóp vizsgaidőszakra (kicsiknek és nagyoknak egyaránt)

Kos

(III. 21 – IV. 20.)

A mondás úgy tartja, a kos okos. Most lesz alkalma ezt bebizonyítani önmagának és vizsgázató tanárának is. De vigyázat, mert a nagyon okos kosból lesz a tinó! Ha a *Merkúr* a 6. házba ér, akkor az Ön foga vásik a sok almától, amiből a tanuláshoz szükséges erőt próbálja magáévá tenni, a tananyagon kívül. Ne fogadkozzon, ne esküdjözzön, tanára úgyis csak azt hiszi el, amit el akar! Tudja mit? Fogja a nyuszira!

Bika

(IV. 21 – V. 20.)

Önök ebben a hónapban minden sikerül! Amibe csak belefog, arannyá válik a keze ügyében. A *Szaturusz* mozgása érdekesen befolyásolja a csillagok állását, és így az Ön jövőjét is: a hónap végén felajánlják Önnek az egyik adjunktusi állást, de ezt ne fogadja el! Önből ügyis miniszterelnök lesz. Ha mégsem így lenne, ennek okát a *Neptunusz* és a *Plútó* konstellációjában keresse, de a reményt soha ne adja fel! A bika nem balek és nem számár! És nem is *tocsikmárta*!

Ikrek

(V. 21 – VI. 21.)

Most nem mennek túl jól a dolgok, ennek ellenére Ön soha nem veszíti el a reményt, s ettől ismét jóra fordulnak ügyei. A pozitív gondolkodás legalább olyan nagy erő, mint egy atomerőmű energiaáramai. Erről győzze meg

azt a tanárt is, aki már a harmadik UV-csökkentő nyomja az Ön kezébe! Ha a kudarcokat el szeretné kerülni, egyen sok hagymát és mustárt. Úgysem fog bejönni...

Rák

(VI. 22. – VII. 22.)

A *Rákoknak* kedvez az év ezen időszaka, hiszen nekik nem okoz gondot a hátratekintés, de azért jó, ha előre is haladnak eközben. Úgy érzi sikerei véglegesek, tekintélye az eget ostromolja (Ez persze nem igaz!). A vizsga, mint veszett kutya, ott sündörög Ön körül. Ezt a veszélyhelyzetet csak úgy tudja megszüntetni, ha a szubjektív idealizmus helyett az objektív realizmust alkalmazza ügyei elintézésében. Legyen már végre derűlátóbb!

Oroszlán

(VII. 23. – VIII. 23.)

Ebben az időszakban engedje el magát! Sétáljon sokat, ha férfi, bámulja a szép nőket, ha nő, bámulja a szép férfiakat, szemlélje az egyre szebb embereket! Ne törődjék a fontoskodókkal (a tanár is tévedhet), az irigyekkel (Ön jobban tud puskázni), a buta emberekkel! Ön ha egy kicsit odafigyel, intelligencia-rekorderré válhat. Figyelem! Minden vizsgára vigyen magával legalább egy fűrészt, mert a nagy arcától nem fog tudni bemenni a terembe!

Szűz

(VIII. 24. – IX. 23.)

A *Hold* ebben az időszakban különösen

felizgatja a *Szűzeket*. (Vigyázzon, nehogy túl hamar elsüljön... a puská!) Nem találja a helyét, nem tud aludni, legszívesebben elutazna a Kanári-szigetekre. Nosza, tegye meg! (Az ösztöndíjból jut rá!?) Ahhoz, hogy ez biztosan sikerüljön, csak annyi kell, hogy a *Plútó* a *Napról* nézve teljesen fedje a *Jupitert*, amire ugyan még nem volt példa, de jó esélye van rá. Romantikus szerelem közeleg, ne szalassza el!

Mérleg

(IX. 24. – X. 23.)

Amikor a *Hold* a 2. házban van és a *Jupiter* a *Szaturusszal* egyesül, a bolygókat béke irányítja. Mérlegelje helyzetét, iszik vagy tanul?! A fröccs igaz, hogy nem édes, de a tokaji aszú annál inkább. Csak ne keverje töménnyel! És ne keverje össze az empíriokritizizmust a szex-szel! (Mindennek megvan a maga helye és ideje!) Hallgasson megérzéseire és az intő jelekre!

Skorpió

(X. 24. – XI. 22.)

Kicsit elkapatta a barátait, akik megszokták, hogy mindig és mindenhol a rendelkezésükre álljon. Már-már úgy tűnik, hogy a *Skorpió* házában a nyúl viszi a puskát és a ketrec rázza a majmot. Csak nem? Csak de! Gondolatai kuszák, figyelme szétszórt, érzékei tompák. (Ami nem megy, ne erőltesse!) Csak a legegyszerűbb feladatokkal foglalkozék: egyen, igyon, alud-

jon! A *Merkúr* a *Hold* hatása alatt fog állni, mely nagyon ki fog hatni az Ön jegyeire is; egyenesek lesznek!

Nyilas

(XI. 23. – XII. 21.)

Az *Uránusz*, amely nem az Ön aszcendense, éppen abban a pillanatban éri fedésbe a *Nappal*, amikor a *Plútó* is arra a pontra ér, ahol a *Jupiter* lenne akkor, ha a *Plútó* holdja lenne. Ez mind nagyon kedvező jel, csak sajnos Önhöz semmi köze. Úgy viselkedik, mintha minden energiáját a munkába akarná fektetni. Igyekezete érthető, hiszen sok restancia terheli lelkiismeretét. Pánikra semmi ok, a *Vénusz* segíteni fogja! Azzal a feltétellel, hogy esténként tornázik egy nagyot magnója zenéjére.

Bak

(XII. 22. – I. 20.)

Ne törődjön közelgő születésnapjával, főleg, ha már elmúlt, mert akkor még nagyon soká lesz újra... Igyekezzen minden napot szorgos tanulással tölteni! Túlzásokba azonban ne essünk! A pedál-medál érdemrend már foglalt, vagy a *nyali-mali* címre törekszik? Az *Újhold* ebben a hónapban kifejezetten hátráltatja Önt, sehogy sem halad a tanulással. Már az olvasás is fárasztja, de Ön még mindig csak ül és ül a könyvek fölött, ahelyett, hogy fekvé tanulna. (Mellesleg a tévzés is jobb úgy!)

Vízöntő

(I. 21. – II. 19.)

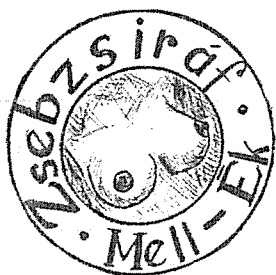
Vonuljon ki a természetbe és folytasson aszkéta életmódot! Sétáljon nagyokat a lucskos sárban, szívjon nagyokat a friss, szmogos levegőből! Ne törődjön a vizsgákkal, hiszen Ön minden előadáson és szemináriumon ott volt (csoporttársai szerencséjére)! Most bepótolhatja az évközben elmulasztott bulikat, nagy p i á l á s o k a t. Gondoskodjon partnerről is, a legjobb ha az illető *Mérleg*! (Ön iszik, ő vezet.) Nem is remélhetne szebb napokat. De azért vizsgáznia menjen el!

Halak

(II. 20. – III. 20.)

Közömbös és közönyös a világ iránt, nem érdekli semmi a saját sértődöttségén kívül. Nyalogatja a sebeit és a bosszúra gondol – pedig a *Halak* inkább a holnapi bulikkal, mint a tegnapi utóvizsgával szeretnek törődni. (Öt utóvizsga nem a világ!) Ha ügyel az Önt figyelő földön kívüli lények hatására, akkor utazási tervei megvalósulhatnak. Pár üveg brandy után már a csillagokat is látja testközelből. Ha úgy érzi, hogy egy bonyolult ügyben nem talál megoldást (amit csak a tanár ismer), forduljon barátaihoz! Most megtudhatja, milyen sokan szeretik.

Vacska Mati
és
Kukonya

Truman Show (Más-képp)

Rendezte: Peter Weir

Főszereplő: Jim Carrey, Laura Linney

Hősünk munkába indul hétköznapi otthonából. Kíváncsi felesége búcsút int neki, a szomszédok nagyokat köszönnek és mosolyognak. Szokásos reggeli kelékek és kulisszák: újságárus, forgóajtó, még talán kávéillat is lengedez valahol. Indul a *Truman Show*. Az első tíz percben arra gondolunk, hogy már megint egy tucatmű akadtt az utunkba, később ezt félig elfelejtjük. Az ötlet ugyanis jó, de az antiutópia valahogy nem bontakozik ki igazán, az ördög (és talán a rendező) tudja, miért.

Szegény magyar honfiként nekem csak a „*Friderikusz Show*” és a „*Showbálvány*” jutott, így érdeklődésem nem lankad az első kritikus percek után sem. Furcsa kameraállások, a kép szélén fekete kód – így próbálja a rendező lassan belénk csepegtetni azt, hogy mi most tulajdonképpen kukkolunk. Szóval látványos víziszony, apuka a vízbe fúl, megymás. Megismerkedünk *Truman Burbank* hétköznapijaival, amelyek mások számára egy harminc éve futó monstre szappanopera részletei csupán. Mi a 10909. adásnapon kapcsolódunk be a sorozatba, amikor *Trumanben* gyökeret ver a kételkedés. A show folyamatosan megy megállás nélkül, a nap huszonegy órájában. De ki a fenét érdekelhet az, hogy valaki nyolc órán át alszik? Az ágyjeleneteket meg kihagyják!!! Na mindegy. Együtt érzünk *Trumannel*, szurkolunk, sikerüljön kitörési kísérlete.

Végül persze átveri az istenrendező-rendezőistent, képletesen és valójában is áttöri a világa határát jelző falakat, és elhagyja a filmstúdiót.

Rengeteg „létkérdés” kavarg az emberben a film kapcsán. A paranoia uralkodik el rajtunk. Lehet, hogy én is csak egy sorozat szereplője vagyok? Az én világom se igazi, minden csak díszlet? A körülöttem lévőek csupán jól fizetett színészek? És fordítva is: lehet, hogy *Dzsoki* valóban *Dallasban* és? *Benton* doktor fiát tényleg körülmetélték? *Scullyt* pedig elvitték az UFO-k? Megfogalmazódik újra a XX. század második felének alaptétele: az igazság az, amit a tévé képernyőjén látunk.

Az idill mindig gyanús. Egy gyönyörű sziget, ahol tökéletes a naplemente, szuper a tengerpart és valótlan kék az ég, emellett egy kíváncsós feleség, szerető anya, megértő barát, jó kocsi, nyugis munkahely; nos, az ilyen világ nem valóságos.

Aki pedig e vegytiszta, erőszakmentes világban él – a szappanopera hőse –, nos, ő az egyedüli, akinek fogalma sincs semmiről. Ő az egyedüli, aki nem szerepet játszik, nem rendez, és nem is nézi mások életét. *Trumanon* kívül mindenki színész vagy tévénező. Díszletek között él, a világ legnagyobb stúdiójában. A Holdon pedig egy rendező vert tanyát, ő szabja meg azt, hogy mi fog történni a következő részben. Ez persze nem kellemes állapot, senki sem kételkedik a kitörési kísérlet jogosságában. A mindenhatóval szemben megjelenő szkepszis és lázadás a szuverén, önrendelkező ember him-

nuszává válik, akinek alapvető joga van a szabadsághoz. A magánélettel való visszaélés legszélsőségebb példájával kerülünk szembe. Még az amerikai elnök is vehet pásztorórákat, ez csak feleségére és rá tartozik (tartozna). Amikor viszont médiasztárrá válik valaki, elveszti ezt a jogát. A párhuzamot a mai amerikai politikai botrányok és a film között nem lehet nem észrevenni. Valószínűleg erre próbál a főszereplő beszélő neve is utalni, elég direkt módon. A témáról még annyit, hogy képzelj el: életed minden pillanatát milliók látták (azokat is). Nincsen semmi titkod, nyitott könyv vagy mindenki számára. Ismerik minden szokásodat, tudják, mi a kedvenc ételed, tisztában vannak vágyaiddal és kívánságaiddal. Számon tartják félrelépéseid ma és holnap.

Végül is megismertük *Jim Carrey*-t egy másik szerepben, láttuk, hogy képes grimaszok nélküli filmet forgatni. Szembe kerültünk egy antiutópisztikus lehetőséggel, ami persze soha nem fog megvalósulni sehol. Ahhoz túl bugyuta és költséges. Azontúl kaptunk egy leckét a személyiségi jogokról és szabadságról.

Páran a film után talán leszerelték a tükröt a fürdőszobában kamerák után kutatva, és figyelni kezdték rokonaikat és a járókelőket az utcán, hátha kiderül róluk valami turpisság. Néhányan reménykedni kezdték, hogy életük mégsem céltalan, hiszen milliók kedvenceként talán ők a tévé sztárjai.

Pedig nem.

Kesze

Brad Silberling: Angyalok városa

Romantika, idealizált helyszínnek, egyenes vonalú történet, nincsenek benne váratlan fordulatok (kivéve a végkifejletet). Egy könnyed, kissé ömlengős, az amerikai giccsről nem mentes film, de hatásos: érdemes papírzsebkendővel beülni a moziba (ezt a hozzám hasonló érzélgős, harmatgyenge lelkű lányoknak üzenem).

Ez eddig végül is bármelyik sikeres *hollywoodi* „csoda” receptje lehetne, ami mégis színvonalat ad a filmnek, az a zseniális szereposztás: *Nicolas Cage*, aki már sokszor bizonyította tehetségét (*Vesztett a világ*, *Las Vegas végál-*

lomás), most is nagyot alakít mint angyal; *Meg Ryan* a tökéletes, naiv, emberbarát doktornő.

Az *Angyalok városa* *Wim Wenders Berlin fölött az ég* című filmje alapján készült, hát persze, az amerikaiak egyszerűen képtelenek elviselni, ha egy jó sztorit nem ők filmesítenek meg, erre számos példa van.

A történet egy szerelmes angyalról szól, aki ember lesz, hogy boldogságát megtalálja, de hogy valóban megtalálja-e, azt mindenki döntse el maga.

Nézzétek meg, mert nem egy mindennapi szerelmi történet kitűnő zenével.

Kiss Tímea

Igy zenélünk mi...

Bemutatkozik a SUB

Újabb zenekarról gyűjtöttünk össze információkat, amelyben főiskolai hallgató bontogatja zenei szárnyait.

A zenekar neve, mint a címben is olvashatjátok: SUB, ami nem rövidítés. A jelenlegi felállásban körülbelül fél éve dolgoznak együft. Mindannyian *salgótárjaniak*. A banda stílusát talán legjobban az általuk játszott feldolgozásokból lehet érzékelteni.

Megtalálható programjukban a *Crowbar*, a *Pyogenesis*, a *Six Feet Under* és a *Biohazard* is. Talán vannak az olvasók közül néhányan, akiknek mondanak valamit eme zenekarok.

Természetesen rengeteg saját számmal is rendelkeznek és erre fektetnek nagyobb hangsúlyt. Zenei előképzettséggel mindannyian rendelkeznek, ezt azért érdemes megemlíteni, mert manapság sokan fognak bele könnyelműen a „húrok pengetésébe”.

Salgótárjában szinte minden klubban játszottak már (*Dexion*, *SVT*, stb.). A közelmúltban *Pásztón* felléptek egy

jótékonysági koncerten és *Sárospatakon* az *Országos Motoros Találkozó*n, amely nemzetközi volt. Mostanában picit döcögnek a dolgok a banda háza táján, ugyanis az énekesük éppen katona. Ezért sajnos sorra maradnak el a koncertjeik, például nemrég az egri *MÁS-klubban* lett volna koncertlehetőségük. Készült már róluk hangfelvétel, de sajnos a dob

számítógéppel lett felkeverve. Videokazetta is készült egy koncertjükéről elég jó minőségben. Többször játszottak már a szintén *salgótárjani* illetőségű *Bastard* (o.s.) és a *Clown* zenekarokkal.

Terveik között szerepel egy jó minőségű *demo* anyag készítése, amelyet menedzser segítségével

esetlegesen ki tudnának adni.

Végül nézzük magukat a zenészeket:

Csikós Péter (elsőéves, művelődésszervező szakos hallgató) – basszusgitár és vokál;

Angyal Zoltán – gitár és vokál;

Osgyáni Krisztián – ének;

Juhász Gergely – dobok;

Az információkat *Csikós Petinek* köszönhetjük!

Kovács Attila

„Feljövünk, mint TSZ földjén a talajvíz!”

Németh Péterrel, iskolánk nagyszerű zenészével beszélgettem. A hevesi fiatalúr az EX-MUCC nevezetű zenekar frontembereként járja a klubokat és növeli rajongótáborát.

– Péter, mondj néhány szót magadról, érdeklődési körödről, zenei kedvenceidről!

– Érdeklődési köröm mindenképpen a zene köré csoportosul. Rengeteg muzsikát hallgatok, bár ezen belül kicsit beszűkült a stílusirányzat, egy típusú zenét szeretek főleg, ez a *grunge*. Kedvenc zenekaraim közé tartozik a *Nirvana*, a *Pearl Jam*, az *Alice In Chains*, a *Soundgarden* és a magyar *Black-out*. Ők azok, akiket minden hangulatban meg tudok hallgatni.

– Gondolom, hasonló stílusban nyomults saját zenekaroddal is.

– Igen, leginkább az utóbb említett együttesek nótáit játsszuk, de egyre inkább előtérbe kerülnek a saját dalok is.

– A csapatotok felállásáról mondanál valamit?

– *Majdán Krisztián* dobol és vokálozik, *Varga Jenő* basszusgitározik, *Nagy Gábor* gitározik, és én is ugyanezen a hangszeren játszom. Emellett még az énekesi posztot is betöltöm.

– Egy kis történelem. Mikor, honnan, hányan indultatok?

– 1994-ben alakult a zenekar. Akkor még *Gábor* nélkül nyomultunk (egyébként ő 1996-ban csatlakozott hozzánk). Hárman egy osztályba jártunk gimnáziumi éveink alatt, melyet *Hevesen* töltöttünk, s így a baráti körből alakult a csapatunk. Első fellépésünk 1994-ben volt egy általános iskolában, ahol még akusztikus gitárral ját-

szottunk *Nirvanát*, s úgy álltunk ki a színpadra. Aztán a környékbeli klubokat szépen lassan bejártuk. Voltak szerencsés és kevésbé jól sikerült koncertjeink, de lassan kialakult a rendszeresség és az ismeretségi kör. Ma már stabil koncertlátogató közönségünk van. Egyébként akik gyakran szokták nézegetni az egri *Más Klub* hirdetőményeit, azok már találkozhattak a nevünkkel és fognak is minden valószínűség szerint.

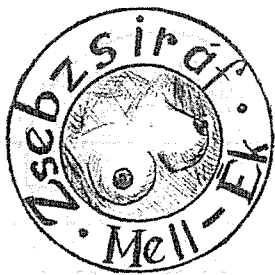
– Hanganyagotok van-e? Bármiféle demokazetta vagy koncertfelvétel?

– Stúdióban elkészített kazettánk sajnos nincs, de egyik koncertünket már felvettük. Őszintén szólva a minőség miatt nem ajánlom senkinek azt a hanganyagot meghallgatásra.

– További célok?

– Most „kunnyadás” van, de hamarosan feltörünk, mint TSZ földjén a talajvíz!

Gede Norbert

Petőfi Sátor

Mottó: „Mindenkit érhet balettest.”

A Titanic valódi főszereplője

Kate Winsletet és Leonardo DiCapriot aligha kell valakinek bemutatnom. A nagy sikerű film igazi hősről azonban alig esik szó. A víz az, amelyen a hajó tovasiklott és a víz szilárd halmazállapotú verziója, a jég volt az, amely az egész kalamajkát okozta. Újabb munkát adva ezzel a sírköveseknek, hivatásos siratóasszonyoknak, bűvároknak és persze dr. Blöjk Pál vízkeresztgombosi titánológusnak. Gondoljunk bele, hogy ha a víz nem létezne, a hajó vagy lebegett volna, vagy elég lassan csúszott volna a földön...

Vegyük kissé szemügyre ezt a fránya közeget! Tulajdonképpen az emberi szervezet nagy része víz, tehát Kate és Leo (szervezetük nagy része) akaratlanul is cinkostársává vált a többnyire vízből felépülő tengernek. A víz karrierje jóval Leonardo Di Caprio megjelenése előtt kezdődött, pár millió esztendeje. Töretlen sikerrel szerepel kicsinyke bolygónkon és jóval nagyobb ismertségnek örvend, mint például a Coca-Cola, pedig jóval kevesebbet reklámozzák. Többnyire hidrogénből és oxigénből áll 2:1-es arányban, akárcsak a Nagyvadász. Ha van otthon hidrogénetek és oxigénetek, könnyen tudtok vizet kreálni. Két kiskanál hidrogénhez adjatok egy kanál oxigént és máris kaptok vizet. Akit a könnyebb megoldások érdekelnek inkább, az nyissa meg a csapot. Jeget sem túl nehéz gyártani. Elkészítési módja megegyezik a vízével, csak ki kell tenni a hűvösre és megfagy (téli). Nyáron ez nehezebb, ilyenkor többnyire (a nagy meleg miatt) a víz láthatatlanná válik, egyesek szerint a felhőkön kirándul.

Mi lenne akkor, ha nem lenne víz?

- a mosógép sosem lenne vízköves;
- a pálinkát nem vizeznék a kocsmában;
- a Niagara-vízesést Niagara-esésnek hívnák;
- nem lenne vízfesték;
- nem lenne árvíz...

Az év további filmjei (A Titán lik-on kívül)

- A kód neve miért Kúr? (a kisfiú véletlenül belenéz egy kódolt szexcsatornába);
- ArmaGedon (meteorok és tanárok támadják a mit sem sejtő Földet);
- A saválarcos (sósavval leöntött fiú története);
- Az erős szag vége (kollégisták kidobják az egyhetes zoknikat);
- Ámbrás tanár úr (egy cethal, aki feldobódik és tanít);
- Bodz'-illat (romantikus kalandfilm bodzavirággal);
- Budi nights (forró éjszakák a mellékhelységben);
- Kanccsalok párosa (négy igéző szempár négyfelé igéz);
- Lesz-e még giccs, he? (filozófiai tartalmú elmélkedés az amerikai giccsözönről);
- Ősszel esküvés elmélet (elvileg összeházasodik a fiatal pár ősszel);
- Star re-tek (csillagközi takarítás);
- Zorró ál-harca (Zorró játékból megveri a rossz embereket, leszúrja őket, de a vér nem igazi).

Korál Győző

Az Aranyköpések most folytatódnak a Mell-Ék - oldalakon!!!

P. Renátó: – Kérek két deci gyömbéret és három deci Canada Dry-t!

F. Ildikó: – Erotik-kazetta... (aerobic-kazetta helyett)

P. Bea: – Figyeld már, Mata Mari!...

B. Tamás: – Kérsz egy korapást?... (korty + harapás keresztkezéséből)

– Most nagyon be kellene fejeznem valamit, de még el sem kezdtem!...

O. Kata: – Fáj a szám. Kiszívta a szél...

– A kukaccal szeretnék játszani!

P. Mónika: – Én azt nem bírom, ha harapdálják...

N. Dóra: – ...ebben az újságban is vannak állandó rovarok...

K. Mariann: – A mai nap neked hogy áll fel?...

K. Tímea: – Aki éjszaka nappal, legyen reggel is!...

T.-né S. Gizike néni: – Menjenek fiúk, és birizgálják meg a lányokat!

F. Zsuzsa: – Ezeken a képeken a nő vagy terhes, vagy paraszt!...

R. Albert: – Valakinek csörög a hasa, mert éhes...

Két érdekes párbeszéd citálása:

K. Léda: – Ki kiabál kint?

O. Nelli: – Az a rekedt hajú fiú...

K. Karolina: – Móki januárban szülni fog.

U. Adrienn: – Mikor szül a Miki?!...

(Hahó!!! A szerkesztőség továbbra is várja a környezetetekben elhangzott baromságokat, hogy azokat megosszuk népes olvasótáborunkkal! No és, hogy mi is jót röhögjünk...)

Női kézilabda - NB I/B

Legutóbbi – októberi – számunkban az első négy őszi bajnoki forduló mérkőzéseinek jegyzőkönyvszerű tudósításait közöltük. Most az ötödik fordulótól folytatjuk...

5. forduló

Narancs SE
Hódmezővásárhely – JTKF DSE 24-16 (12-5)
Hódmezővásárhely, 350 néző. **Vezette:** Tabai, dr. Bálint.
JTKF DSE: Gyarmati – Pesti 1, Farkas 7, Fekete E., Viczián 6, Péntes 2, Szűcs.
Csere: Csöngé (kapus), Szenczy, Fekete K. **Edző:** Ugrin György.
Kiállítás: 18, ill. 18 perc.
Hétméteres: 9/8, ill. 2/0.
UGRIN GYÖRGY: – Hódmezővásárhelyen mindig furcsa játékvezetéssel kerültünk szembe, ezúttal sem hazudtolták meg magukat a feketeruhások. A jogtalan hétméteresek, valamint Viczián korai kiállítására nagyban befolyásolták a végeredményt. Emellett el kell ismernem, hogy gyengén játszottunk.

6. forduló

JTKF DSE – XI. ker. Lágymányos 24-20 (13-8)
Jászberény, 250 néző. **Vezette:** Fábri, Kovács.
JTKF DSE: Gyarmati – Szűcs 3, Szenczy 1, Farkas 8, Fekete E., Viczián 7/6, Pesti 2. **Csere:** Csöngé (kapus), Péntes, Fekete K. 3/3. **Edző:** Ugrin György.
Kiállítás: 6, ill. 6 perc.
Hétméteres: 10/9, ill. 4/3.

UGRIN GYÖRGY: – A vártnál nehezebben nyertünk, ellenfelünk az év egyik legjobb teljesítményét nyújtotta. Sajnálatos módon egyik kulcsembertünk, Fekete Evelin megsérült a mérkőzésen.

7. forduló

BEAC – JTKF DSE 27-25 (13-14)
Csömör, 100 néző. **Vezette:** Ungvári, Zrinszki.
JTKF DSE: Gyarmati – Szűcs 5, Farkas 7, Viczián 3/2, Fekete K. 6/2, Szenczy, Nagy Zs. 1. **Csere:** Csöngé (kapus), Péntes 3. **Edző:** Ugrin György.
Kiállítás: 14, ill. 12 perc.
Hétméteres: 8/6, ill. 4/3.
UGRIN GYÖRGY: – Nagy lehetőséget szalasztottunk el a bajnokaspiráns ellen; az 55. percig mi vezettünk, ám a végén nem bírtuk el sérültjeink hiányát.

8. forduló

JTKF DSE – Adony 35-25 (18-10)
Jászberény, 100 néző. **Vezette:** Koncz, Várhelyi.
JTKF DSE: Gyarmati – Pesti 4, Fekete K. 4/2, Szenczy 3, Viczián 4/3, Farkas 11, Szűcs 1. **Csere:** Csöngé (kapus), Péntes 4, Nagy 2/2, Csüllög 1, Bús 1. **Edző:** Ugrin György.
Kiállítás: 2, ill. 8 perc.
Hétméteres: 7/7, ill. 9/7.
UGRIN GYÖRGY: – Ez a mérkőzés – lévén a kieső-jelölt ellen léptünk pályára – a kötelező győzelmek közé tartozott.

9. forduló

Orosháza – JTKF DSE 31-26 (13-9)
Orosháza, 350 néző. **Vezette:** Csatlós, Kerek.
JTKF DSE: Gyarmati – Szűcs 2, Farkas 8, Viczián 7/1, Fekete K. 4, Szenczy 3, Pesti. **Csere:** Csöngé (kapus), Péntes 2. **Edző:** Ugrin György.
Kiállítás: 4, ill. 14 perc.
Hétméteres: 4/4, ill. 1/1.
UGRIN GYÖRGY: – Nem volt egyértelmű a hazaiak főlénye, az igazsághoz hozzátartozik, hogy a játékvezetők sem álltak feladatuk magaslátán.

10. forduló

JTKF DSE – TFSE 34-21 (18-6)
Jászberény, 200 néző. **Vezette:** Éles, Horváth.
JTKF DSE: Gyarmati – Pesti 1/1, Szenczy 6, Viczián 6/2, Farkas 10, Fekete K. 2, Szűcs 1. **Csere:** Csöngé (kapus), Nagy 2, Csüllög, Péntes 5, Bús 1. **Edző:** Ugrin György.
Kiállítás: 6, ill. 10 perc.
Hétméteres: 4/3, ill. 5/3.
UGRIN GYÖRGY: – Ez a TF már nem az a csapat volt, amelyet korábban megszokhattunk. A különbség akár húszgólos is lehetett volna.

11. forduló

Tornádó SE – JTKF DSE 24-30 (12-18)
Szeged, 200 néző. **Vezette:** Pék, Márton.
JTKF DSE: Gyarmati – Szűcs 1, Farkas 11, Viczián 9/4, Fekete K. 4, Szenczy 1, Pesti 1. **Csere:** Péntes 3,

Nagy, Bús, Csüllög. **Edző:** Ugrin György.

Kiállítás: 4, ill. 10 perc.
Hétméteres: 6/4, ill. 4/4.
UGRIN GYÖRGY: – A vártnál könnyebben nyertünk Szegeden, ahol eddig még nem szenvedtünk vereséget. A győzelem értékét növeli, hogy a Szeged előttünk álló csapatokat győzt le korábban.

A JTKF DSE mérlege a 11. fordulóg:

11 mérkőzés, 8 győzelem, 0 döntetlen, 3 vereség, 282-255-ös gólkülönbség, 16 pont (72%-os teljesítmény)

A csapat házi góllövőlistája:

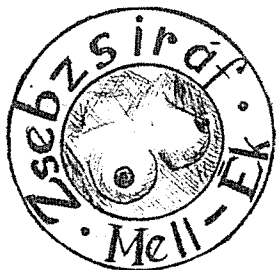
86 gólos: Farkas Szilvia;
66 gólos: Viczián Paula;
25 gólos: Fekete Kinga, Péntes Ibolya;
20 gólos: Fekete Evelin;
19 gólos: Szűcs Tímea;
16 gólos: Szenczy Nóra;
14 gólos: Turcsányiné Pesti Edit;
8 gólos: Nagy Zsuzsanna;
2 gólos: Bús Linda;
1 gólos: Csüllög Aranka.

Csak nőknek szól...

Vége a lustálkodásnak, elő a csukát!

Ha középiszkolai bajnokságban vagy ennél magasabb szinten kosárlabdáztál valahol, és szeretnél újra játszani, kérlek feltétlenül jelentkezz minél előbb! Szervezett kosárcsapatot szeretnénk!

Jelentkezz a kollégium 120-as szobájában
Baranyay Zsófinál!

Tét nélkül, de nem tétlenül

Labdarúgás

(1998. október 19. Bercsényi utca)

Az október 19-i napra eredetileg a „KÁOSZ '98” teremtornáját írtuk ki, ám mivel a szervezők november 9-11-ére halasztották a „Kollégiumi Napokat”, így a torna dátuma is értelemszerűen eltolódott három héttel. Hogy mégse maradjunk foci nélkül, nagy hirtelen megszerveztük a magunk kis villám tornáját három csapat részvételével, amelyen a következő eredmények születtek:

*Fakó volt a „fakó”***JTIF FC – JTIF-válogatott 2-8 (1-3)****Vezette:** Horti S.**JTIF FC:** Nagy L. – Rózsa Z., Szabó R., Erdélyi G., Pöll J., Robu A. **Csere:** Orbán J., Katona Z., Ghiurca V.**JTIF-válogatott:** Zsíros P. (osztálykapus) – Eszes K., Piroška M., Benkő T., Kovács K., Pinto R. **Csere:** Csató P., Kovács A.**Gólszerző:** Robu A., Szabó R., illetve Benkő T. (3), Csató P. (2), Eszes K., Pinto R., Kovács K.

A torna presztízsmérkőzéssel kezdődött, a két főiskolás csapat összecsapásával, melyen a „fakó” egy kissé szürke teljesítményt nyújtott, s a meccs végére teljesen elkészült az erejével (lásd: kispad). A látottak alapján a különbség talán egy kissé túlzott, de a JTIF-válogatott győzelme feltétlenül

megérdemelt.

*Halkan szólt a rádió...***JTIF-válogatott – KRSE 4-2 (1-0)****Vezette:** Erdélyi G.**JTIF-válogatott:** Zsíros P. – Eszes K., Piroška M., Csató P., Kovács K., Kovács A. **Csere:** Benkő T., Pinto R.**KRSE:** Fehér J. – Horti B., Fácán E., Kertész V., Horti S., Balogh. **Csere:** Jovanov L.**Gólszerző:** Csató P., Benkő T. (2-2), illetve Horti S., Kertész V.

A JTIF „kirakatcsapata” az első meccs fáradalmaival (?) a lábában lépett pályára a „betétprogramul” szolgáló KRSE ellen, amely ezúttal egy kissé recsegett. *Lehet, hogy elemcsere kell, fiúk?*

*Elszalasztott lehetőség***JTIF FC – KRSE 5-5 (3-2)****Vezette:** Benkő T., Kovács K.**JTIF FC:** Nagy L. – Rózsa Z., Szabó R., Erdélyi G., Robu A., Pöll J. **Csere:** Katona Z., Ghiurca V., Orbán J.**KRSE:** Fehér J. – Fácán E., Balogh, Horti S., Sárközi B., Jovanov L. **Csere:** Horti B., Kertész V., Dézsi Z.**Gólszerző:** Pöll J. (4), Robu A., illetve Dézsi Z. (3), Kertész V., Horti S.

A JTIF FC az első meccshez képest meglepően frissen és ötletesen játszott, s

hamar nagyarányú vezetésre tett szert (3-0). A félidő végére, elsősorban cseréi révén felzárkózott a rádiós gárda, így végig nyitott maradt a mérkőzés végkimenetele. A második félidő figyelmetlenségeinek „köszönhetően” a főiskolás csapat könnyen eladta a nehezen megszerzett előnyét, ezzel felhozva ellenfelét, amely így a végén egyenlíteni tudott. Csapatunk azonban így is minden dicséretet megérdemelt lelkes játékáért, s külön kiemelendő Pöll József játéka, aki csapata öt góljából négyet vállalt.

A torna végeredménye:

1. JTIF-válogatott	2 2 - - 12-4 4
2. KRSE	2 - 1 1 7-9 1
3. JTIF FC	2 - 1 1 7-13 1

A torna góllövőlistája:

5 gólos: Benkő Tamás (JTIF-válogatott);

4 gólos: Pöll József (JTIF FC), Csató Péter (JTIF-válogatott);

3 gólos: Dézsi Zoltán (KRSE);

2 gólos: Kertész Vilmos, Horti Sándor (KRSE), Robu Albert (JTIF FC);

1 gólos: Pinto Renátó, Kovács Krisztián, Eszes Kornél (JTIF-válogatott), Szabó Róbert (JTIF FC).

Kovács Krisztián

Végre sikerült!

JTIF-vegyes – Jászberény '77 HC 8-5

1998. október 20., Hűtőgépgyár sportcsarnoka.

JTIF-vegyes: Zsíros P. – Eszes K., Erdélyi G. – Szabó R. – Pöll J., Csató P. **Csere:** Katona Z., Kovács K.**Gólszerző:** Csató P. (6), Erdélyi G., Pöll J.

A JTIF FC és a JTIF-válogatott vegyes csapata lelkes és fegyelmezett játékkal idei negyedik meccsén javított a jászberényi „jegesek” elleni, eddig meglehetősen harmatos mérlegen (3 mérkőzés, 1 döntetlen, 2 vereség, 15-24-es gólkülönbség). A derbi a szokásos koreográfia szerint zajlott: hol az egyik, hol a másik csapat vezetett egy-két góllal, de jelentősebb előnyre egyiknek sem sikerült szert tennie. A döntő – számunkra kedvező – fordulat 3-5-ös állásnál következett be: a hokisok érthetetlen módon elkezdtek kapkodni, támadásaikba egyre több hiba csúszott, s ezt csapatunk remek kontratámadásokkal kihasználta. Az utolsó húsz percben lőtt öt góllal végül teljesen megérdemelt győzelmet arattunk a helyenként

kissé durván játszó ellenféllel szemben.

Különös...

JTIF-vegyes – Jászberény '77 HC 4-6

1998. december 2., Hűtőgépgyár sportcsarnoka.

JTIF-vegyes: Csató P. – Piroška M., Pinto R. – Benkő T. – Kovács K., Robu A. **Csere:** Erdélyi G. (kapus), Eszes K., Kapros Á., Kovács A.**Gólszerző:** Pinto R. (2), Benkő T. (2).

Különös volt, mármint a csapat összeállítása. Nem valószínű ugyan, hogy még egyszer ebben a felállásban lépjen pályára főiskolás alakulat, gyakorlatilag igazi kapus nélkül. Szokatlan összetételünk ellenére ezt a meccset (is) hoznunk kellett volna, ehelyett kiújult rajtunk régi betegségünk: a rossz cserék, illetve a fegyelmezetlen játék, amivel odaajándékoztuk ellenfelünknek a győzelmet.

(kk.)

Labdarúgás

KÁOSZ-Torna

**„...Végre együtt a csapat,
a régi társaság!...”**

Ismét összejöttek jó néhányan, a labdarúgás szerelmesei, csakúgy, mint áprilisban, egy kispályás teremtorna alkalmából. A meghívott csapatok száma – a Bercsényi úti sportcsarnok zsúfoltsága és így a rendelkezésünkre álló idő „rosszváltából” – ez alkalommal is négyre rúgott: **JTIF-Old Boys** (hja, azok a régi szép idők!...), **KRSE** (az áprilisi ezüstérmes ex-rádiósok), valamint eddig egyedülálló módon két gárdával képviseltette magát főiskolánk, a **JTIF FC** és a **JTIF-válogatott** által. Hétfőn délután általános volt a jókedv az öltözőkben, a pályán és a lelátón egyaránt. Ugyancsak példa nélküli, hogy a sportrendezvényt megtisztelte *Sóós Imre* tanár úr és videokameraja is, a felvételt a szerencsés kollégisták már megtekinthették december elején a videó-hálózaton. Itt és most tényleg nem az eredmény volt az elsődleges, hanem az, hogy mindenki jól érezze magát, no és hogy alaposan kifocizzuk magunkat. Jó volt újra együtt lenni a főiskola – és a szórakozóhelyek – falai közül már kirepült régi sors- és (h)arcostársakkal,

örültünk, hogy sokan megjelentek, mint ahogy sajnáljuk azokat, akik nem tudtak velünk lenni ezen a (sport)rendezvényen. Ahogy *Oszy* mondta a KÁOSZ-Torna előtti hajnalon egy-egy (?) kisboros felett ácsingózva, miszerint „az a jó, hogy sokan szeretjük ezt a csodálatos sportot, amely labdarúgás néven hódít immár ösidők óta, s ez a JÁTÉK ürügyet szolgáltat arra, hogy fél évente újra összejöjjenek a jászberényi régi nagyok”... S mi csak remélhetjük azt, hogy a legközelebbi rendezvényünkre is eljöttök, srácok, az pedig csupán leggyönyörűbb álmunkban sejlik olykor fel, hogy egyszer, majd, talán... minket is úgyanígy visszahívnak a „mögöttünk maradtak...”

Köszönettel tartozunk a Kollégiumi Bizottságnak az anyagi és erkölcsi támogatásért! S külön köszönjük a lányoknak (*Bolyhi, Mazsi, Bea, Fazi*) a versenybizottsági feladatkör betöltését, a díjkiosztó lebonyolítását, és valamennyi labdarúgónak azt, hogy sportszerű keretek között, a játékra helyezve a hangsúlyt vetették magukat a küzdelembe, *Balogh „Csúzli” Gábornak* a korrekcióját, a játékvezetést, a szurkolóknak a biztatást.

Következzen a sikeres torna részletes beszámolója.

„Tomcsi”

KÁOSZ napok négyes teremlabdarúgó torna előtti nyilatkozatok:

Piroska Miklós, a JTIF-válogatott védője:
– Győzelmet várok!

Kovács Attila, a JTIF-válogatott támadója:
– Szívneművel játékkal a Válogatott meg fogja nyerni a tornát.

Kovács Krisztián, a JTIF-válogatott egyik csapatkapitánya: – A főiskola vezetése részéről magas elvárások fogalmazódtak meg a csapattal szemben. A mai megméretetést hosszas felkészülés előzte meg. Számunkra egyetlen elfogadható eredmény van: a győzelem.

Csató Péter, a JTIF-válogatott támadója: – Gólkirály szeretnék lenni.

Kertész Vilmos, a KRSE játékosa: – Reszkessen mindenki! Kinyírjuk őket, reszkessetek, annyi nektek, nyenyő, uáá!! Mindenkit le fogunk győzni!

Katona Zoltán, a JTIF FC játékosa: – Egyenrangú ellenfelek leszünk mindenki számára. Remélem, hogy győzni akarásunkkal meg tudjuk szerezni a dicsőséges első helyet.

Mondi András, a JTIF FC játékosa: – Még soha életemben nem játszottam itt a főiskolán focicsapatban. Lelkesedést, jó játékot várok, első leszünk!

Ghiurca Valentin, a JTIF FC játékosa: – Nagyon fárasztó lesz. Sok gól, nagyon gyenge játék... Nem jó támadások lesznek, hanem rossz védelmek.

Orbán József, a JTIF FC kapusa: – Mindenkit rettentően megbüntettünk, ha nem a pályán, akkor a pálya szélén. Magunkat biztos, hogy le tudjuk győzni.

Erdélyi Gábor, a JTIF FC csapatkapitánya: – Két győzelmet várunk. Egy második helyre jók vagyunk.

Pozsgai „Pete” György, a JTIF-Old boys játékosa: – Mire gondolsz? Ja, nem nyilatkozom...

Tóth Pál, a JTIF-Old boys játékosa: – Győzelmet várok! Ezt várja a szakvezetés...

**A diktafonnal
Korál Győző
hadonászott**

KÁOSZ-Torna kispályás labdarúgó- bajnokság

Papírforma (Repülőrajt)

JTIF FC – JTIF-válogatott
1-3 (0-1)

JTIF FC: Orbán J. – Erdélyi G. Rózsa Z. – Szabó R. – Robu A., Pöll J. **Csere:** Mondy A., Sőtér J., Katona Z., Ghiurca V., Valló E. (kapus).

JTIF-VÁLOGATOTT: Nagy L. – Eszes K., Piroska M. – Benkő T. – Kovács A., Csató P. **Csere:** Pinto R., Kovács K.

Gólszerző: Pöll J., ill. Csató P., Benkő T., Eszes K.

**Utolsókból lesznek az elsők,
avagy „Oszy bá-
csi iszik most...”**

Kiállítva: Benkő T. (kezezésért).

A torna mindjárt házi rangadóval indult, a két főiskolás csapat presztízmérkőzésével. Csatónak a harmadik percben lőtt gólja megadta a meccs alaphangját, ami szemmel láthatólag kissé visszavetette az ellenfelet – igazán komoly helyzetet nem is tudtak kialakítani Nagy kapuja előtt. A JFC szépitő gólját követő gyors

Eszes-találat végleg eldöntötte a találkozót, így a JTIF-válogatott a tavaszi tornához képest mindenképpen biztatóbban rajtolt (akkor 1-3 volt az eredmény az Erőszakú SZKI ellen).

**„Öregek”, ha találkoznak...
(Kösz, Oszy!)**

KRSE – JTIF-Old boys
4-1 (2-0)

KRSE: Fehér J. – Varga, Kertész V. – Dézsi Z. – Horti S.,

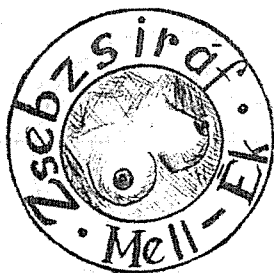
Radnai I. **Csere:** Horti B., Birgés T., Tóth I., Fácán, Horváth.

JTIF-OLD BOYS: Pozsgai Gy. – Matécsa L., Lehotai G. – Tóth P., Tóth B. – Ország B.

Csere: Csillag P., Dobos.

Gólszerző: Kertész V., Horti S., Radnai I. (2), ill. Ország B.

A két csapat már áprilisban is találkozott egymással a „Négyes Tornán”, akkor kiütéses (7-1) „rádiós” győzelemmel ért véget a találka. Az első félidei két KRSE-gól is már sejtetni engedte, hogy valami hasonló eredményre lesz kilátás, ám a K.O.-győzelem ezúttal elmaradt. *Kertész Viliék*

KÁOSZ-Torna

Labdarúgás

győzelme azonban egy pillanatig sem forgott veszélyben, kapott góljuk (Ország B.) a véglétszámolásnál – nagyon – sokat jelentett.

KRSE: kettőből kettő

JTIF FC – KRSE 1-3 (0-2)

JTIF FC: Valló E. – Erdélyi G., Katona Z. – Rózsa Z. – Pöll J., Robu A. **Csere:** Szabó R., Mondí A., Sótér J., Ghiurca V., Orbán J. (kapus).

KRSE: Fehér J. – Horváth, Varga – Dézsi Z. – Horti S., Radnai I. **Csere:** Horti B., Birgés T., Tóth I., Fácán, Kertész V.

Gólszerző: Robu A., ill. Horti S., Radnai I., Tóth I.

A „kisfőiskolások” csapata második mérkőzésén is tisztességgel helytállt az egy árnyalatnyival nagyobb tudású ellenféllel szemben. A kétgólos különbség reálisnak mondható. **Dézsi Zoli** és csapata ezzel egy nagy lépést tett a tornagyőzelem megszerzése felé.

360 fokok fordulat**JTIF-válogatott – JTIF-Old boys 4-0 (2-0)**

JTIF-VÁLOGATOTT: Nagy L. – Eszes K., Piroška M. – Benkő T. – Kovács K., Csátó P. **Csere:** Kovács A., Pinto R.

JTIF-OLD BOYS: Pozsgai Gy. – Matécsa L., Lehotai G., Tóth P. – Ország B., Csillag P. **Csere:** Tóth B., Dobos.

Gólszerző: Benkő T. (2), Kovács A., Csátó P.

Néhány hónap alatt jócskán megváltoztak az erőviszonyok. Az előző tornán (áprilisban) még pergett az oktatófilm (Old boys – JTIF 7-2), akkor a meccs végén mi kérdezhettük: – „Bácsi(k) kérem, hol lehet itt focizni?...” A mostani összecsapás forgatókönyve már egészen másképp alakult. Örökifjú reménységünk, a még mindig csak 22 éves **Benkő „Öcsi” Tamás** vezérletével az első félidő végére sikerült megnyugtató, kétgólos előnyt szerezni, amit a második játékrészben megfajultunk még két-gólos **Tomcsinak** – szerencsére – a nagy térfogatú védők kemény belépői sem szegték kedvét, végig jól irányított, góljai mellett remek labdákkal tölte társait (Csak nekem nem passzolt – A Szerző).

Mindenképpen elismerés illeti az egész csapatot, s téged is, „Öcsi”: reméljük, kispályán megtalálád a számításaidat a nagypályás nagykaitai kudarck után...

A sírból visszahozva**KRSE – JTIF-válogatott 2-2 (1-0)**

KRSE: Fehér J. – Tóth I., Kertész V. – Horti S., Dézsi Z. – Radnai I. **Csere:** Fácán, Birgés T., Horti B., Horváth, Varga.

JTIF-VÁLOGATOTT: Nagy L. – Piroška M., Eszes K. – Kovács K. – Csátó P., Benkő T. **Csere:** Kovács A., Pinto R.

Gólszerző: Radnai I., Horti S., ill. Benkő T., Kovács A.

Két egymást követő meccs, úgy látszik, még a legjobbaknak (? hmmm) is sok. Nos... Ha visszanezünk a múltba, és letöröljük a port a **Zsebsíráf XVIII.** évfolyam 3. számú kiadványáról, azonnal szemünkbe ötlhet-hatolhat, hogy a **KRSE** (jogelődje a **RADIO Ga-Ga**) és a **JTIF (FC)** a múltban is nagy csatákat (például az áprilisi tornán is ilyesmi történt: 3-2 a rádiósoknak) vívott, bár akadtak kivételek (anno Bajcsy-iskola...). Ez a mérkőzés is igazolta azt az ősi futballtételt, hogy egy félidőt átadni, még a rádiós ellen sem lehet. A végjáték szerencsénkre kedvezően alakult, megmentve az egyik pontot, amely felért a tornagyőzelemmel számunkra.

Egyértelmű (!)**JTIF-Old boys – JTIF FC 2-5 (1-2)**

JTIF-OLD BOYS: Pozsgai Gy. – Matécsa L., Tóth B. – Ország B., Tóth P. – Csillag. **Csere:** Lehotai G., Dobos.

JTIF FC: Orbán J. – Rózsa Z., Szabó R. – Erdélyi G. – Robu A., Pöll J. **Csere:** Mondí A., Katona Z., Ghiurca V., Sótér J., Valló E.

Gólszerző: Tóth P., Lehotai G., ill. Pöll J. (3), Robu A., Szabó R.

A torna záró mérkőzésén gólokban gazdag összecsapást láthattak azok, akik még bírták türelemmel és (főként) szárazon. Az öregfiúk sajnos – népes rajongótáboruk nagy bánatára – ezúttal is csalódást okoztak, s így három vereséggel zártak végül a tornát.

A külföldiak átadására a kollégiumban megrendezett banketten került sor, ahol az est csinos házi-asszonya, **Papp Bea** adta át – **Fazekas Ildikó** segédletével – a jutalmakat a díjazottaknak:

– **gólkirály(ok)** 4 találattal: **Pöll József** (JTIF FC), **Radnai István** (KRSE) és **Benkő Tamás** (JTIF-válogatott);

– **legjobb kapus(ok):** **Orbán József** (JTIF FC), **Nagy László** (JTIF-válogatott) és **Fehér József** (KRSE) 6-6 szavazattal;

– **legjobb mezőnyjátékos:** **Benkő Tamás** (JTIF-válogatott) 15 szavazattal.

(Mindegyik csapat oklevelet kapott, a külföldiások pedig oklevél mellé egy-egy üveg hűsítő nedűt.)

A KÁOSZ-torna végeredménye:

1., JTIF-válogatott	3 3 - - 9-3 9
2., KRSE	3 2 - 1 9-4 6
3., JTIF FC	3 1 - 2 7-8 3
4., JTIF-Old boys	3 - - 3 3-13 0

Az összesített góllövőlista végeredménye:

4 gólos: Radnai László (KRSE), Pöll József (JTIF FC), Benkő Tamás (JTIF-válogatott);

3 gólos: Horti Sándor (KRSE);

2 gólos: Csátó Péter, Kovács Attila (JTIF-válogatott), Robu „Szűcs” Albert (JTIF FC);

1 gólos: Lehotai Gábor, Ország Barnabás, Tóth Pál (JTIF-Old boys), Kertész Vilmos, Tóth István (KRSE), Szabó Róbert (JTIF FC), Eszes Kornél (JTIF-válogatott).

Érdekességek a tornáról:

– a torna hat mérkőzésén összesen 28 gól született, ez mérkőzésenként 4,66-os átlagot jelent;

– az első félidőben esett gólok száma 11, a második félidőben 17 gólt rúgtak a csapatok;

– a torna leggyorsabb gólja **Pöll József** (JTIF FC) nevéhez fűződik, aki a JTIF-Old boys együttese ellen a második félidő 48. másodpercében volt eredményes;

– a torna első gólja **Csátó Péter** érdeme, aki a nyitómeccsen **Orbán „Rumos” Jókának** talált be 2:12-es óraállásnál;

– a torna utolsó gólját **Lehotai Gábor** (JTIF-Old boys) lőtte a JTIF FC ellen. „Lehő” 18:20-nál, 1-5-ös állásnál talált a kapuba;

– a torna legmegalázóbb gólját **Szabó Róbert** (JTIF FC) követte el, aki **Pozsgai „Pete” Györgynek** csavarta be a labdát szögletből a hálóba.

Kovács Krisztián

A **Zsebsíráf** kérésére elküldte e-mail-jét a **KÁOSZ-Torna** tapasztalatairól a **JTIF-Old boys** veterán csapatkapitánya is. Alább ezt olvashatjátok.

Káosz Lapok

Ismét mekkvölt. Itt voltunk, múltunk, miázmás. Sok ember számára 1 volt a sokk közül, nekünk se. Pró, bál, lyuk az összehasonlítást, de héjába. Minden Éviben más van, és a szerveződések egyre jobb. Számunkra a lapok fényes pontja a labda/be/rúg és torna volt. Ittis mét mekkmutathattuk magunkat és kísértettünk, kissé mekkpott labda rugós tudásunkkal. Jobbak voltunk a semminél, de ő sajnos nem indult. Világosnál látszott, hogy az ész nálunk van, de a labda nem. Így az öregek sem tudnak nyelni. A zerón-léttel nem volt gond, mindenki végig bírta sétálni a mérkőzéseket. Ezután jött az igazi próbatétel. A harmadik félidőt a karácsony beharangozásával a Fenyőben töltöttük magunkba. A tüllevek elég gyorsan csúsztak le a tar kunkon sör, és fenyőfröccs for májában. Ezután már teljesen vidáman, győzedelmes fejjel érkeztünk mega koliba. A koli előtt Gál Á.H. Kriszti ke lé g érdekesen dolgozta fel a zest izgalma it. Miután sikerült jól kinevetnünk magunkat, kő vetkezett a zeredményes hírdetés. Itt tovább fokozódott a hangulat amikor kiderült, hogy Pozsgai Kispiszt Oly György Kispest szurkáló majdnem elnyelte a legjobb kapusnak fájó díjat. Mint korábban láthatuk, ő találkoztott legtöbbet a labdával, de sajnos akkor már csak a hálóból pró balta kihalászni a játékszört. Aztán átadtuk magunkat egy másnak. Sokunk számára emlékezetes marad ez a, no meg a másnap.

Köszönjük a részvételt mindenkinek aki megérdemli. E zúton közsi az ellen féléknek is, hogy többet nyújtottak anál mint a mi tudnak.

Szép volt, jó volt,..... visszajövünk!

Na feledjétek: Lassabbak vagyunk, kevesebb sört bírunk meginni, az arcunk is kisebb, de a csapatunk egyre csak NŐ!

Oszy „Ország Barnabás”

Mérlegen a tanítóképzős focisták

Az év utolsó hónapja az élet számos területén a mérlegkészítések, a számvetések jegyében telik el. Nincs ez másként nálunk sem, mi is így az esztendő végéhez közeledve összegezzük mindazokat a dolgokat, amelyeket 1998-ban elkövettünk.

Az alábbi kis összeállítás a sportot, azon belül ezúttal a labdarúgást vette górcső alá.

Nézzük tehát, hogyan is szerepelt(ek) a Jászberényi Tanítóképző Főiskola csapata(i) (szeptemberig JTIF FC, majd onnantól számítva JTIF FC és JTIF-válogatott néven) az idei esztendőben a statisztikai adatok szerint február 9. és december 2. között a hivatalos találkozók (idényekre lebontva):

Tavaszi idény:

11 mérkőzés, 3 győzelem, 1 döntetlen, 7 vereség, 39-51-es gólarány, 10 pont, 30%-os teljesítmény.

Nyári kispárdai torna:

5 1 - 4 10-16 3 20%

Őszi idény:

15 7 3 5 76-70 24 54%

Összesen az esztendő vala-

menyi hivatalos mérkőzését figyelembe véve:

31 11 4 16 125-137 37 40%

Az első félidők alapján:

31 8 14 9 53-56 38 41%

A második félidők alapján:

31 10 7 14 72-81 37 40%

Az 1998-as labdarúgó év 125 góljának szerzői:

37 gólos: Benkő T.;

19 gólos: Robu A.;

17 gólos: Csató P.;

11 gólos: Pöll J.;

7 gólos: Kovács A.;

6 gólos: Kovács K.;

4 gólos: Eszes K., Pinto R.;

3 gólos: Szabó R.;

2 gólos: Erdélyi G., Gyarmati Z., Piroška M., Rózsa Z.;

1 gólos: Ghiurca V., Mihailov N., Tóth Z. + egy vendégjátékos (Kisvárdán).

Öngólt vettek csapataink ellen 5 alkalommal.

Mint az bizonyára a futball-szerető hallgatók előtt közismert, idén szeptemberben - a gólyaberepülés következtében - két fiú focicsapat megalakítása vált kívánatosná, éppen azért, hogy a különböző tornákon,

mérkőzéseken mindenki megfelelő idejű játéklehetőséghez juthasson. Az egyik csapat neve maradt JTIF FC, a másik pedig lett a JTIF-válogatott. A két együttes azóta két ízben mérhette össze erejét nagyszerű presztízscsátában, e párosításban a mérleg nyelve az utóbbi gárda felé billen: mindkét-szer győztesen hagyhatták el a pályát, a gólarány is hízelgő rájuk nézve: 11-3 (4-1). A gólokon Pöll J., Szabó R., Robu A., illetve Benkő T. (4), Csató P. (3), Eszes K. (2), Kovács K. és Pinto R. osztoztak. A nemes csata jövőre folytatódik...

Statisztikai összeállításunk végén következzen két örökmérleg ősi riválisainkkal szemben (az összesítés a JTIF szem-szögéből értendő):

Állás a JTIF-Old Boys ellen:

3 2 - 1 11-9 6 (67%)

Állás a KRSE

(Rádió-Jászberény) ellen:

10 5 2 3 55-45 17 (57%)

A hallgatói szervezetek segítségével (KOB, HÖK) 1998-ban

három tornát rendeztünk (Főiskolai Napok „Négyes Torna” áprilisban, Villámtorna októberben és KÁOSZ-torna novemberben), ahol első alkalommal csak az utolsó (4.) hely jutott, ám a másik két rendezvényen (a JTIF-válogatott jóvoltából) fukar házigazdaként begyűjtöttük a legfényesebb érmeiket (két első helyezést). Az itthoni jó szerepléssel ellentétben az áprilisi ÖST '98 Kaposvár elnevezésű tornán, ahol az ország kilenc tanítóképző főiskolájának labdarúgói képviseltették magukat, remek hajrával az előkelő 5. pozíciót tudtuk elsősíjni. Ennél jóval gyászosabban sikerült a júliusi kisvárdai kirándulás, ahol a csoportmérkőzéseken már elvérzett a gárda, majd a vigaszági első fordulóban sem tudott vigasztalódni...

Folytatás 1999-ben!!!

(bt. - kk.)

Könyvajánló helyett...

Az egyik hétfőgőn utazás közben kezembe akadt a Könyvhét (kéthetente megjelenő kulturális lap), amelyben érdekes, egyben elgondolkodtató cikket találtam.

Számomra is szinte már az unalomig ismert tényeket közölt, most mégis hatott rám. Statisztikai adatok bizonyították mennyire nem olvasunk, mennyire leszoktunk a regények gyűjtéséről és még mennyi mindenről, ami az olvasással kapcsolatos.

Az adatok önmagukért beszélnek, én most mégis eltekintek részletes közlésétől. Elég annyi, hogy például a felnőtt lakosság egyharmada számít csupán rendszeres könyvolvasónak, továbbá a ponyvaregények iránti érdeklődés jellemző a felmérésben résztvettek több mint egyharmadára, míg a szépirodalom egyharmaduknál kevesebb számára vonzó.

Mit lehet tenni? Kényszerítsük az embereket, hogy olvassanak, hozzunk rá törvényeket? Mit sem érne, hiszen ha valaki nem fogja fel ép ésszel, mennyi mindent tud adni egy jó - akármilyen témájú, műfajú, terjedelmű - könyv elolvasása, annak hiába beszélünk. Én szeretek olvasni, és ahhoz képest, amennyire adottak a körülmények (könyv, csendes hely van, időt is ki lehet spórolni, hiszen gondoljunk bele, elég naponta csak egy-két óra) mégis nagyon keveset olvasok, mert gyakran már annyira fáradtnak vagy „agyilag erőtlennek” érzem magam, hogy inkább csak a tévé adta „gyönyörökre” fanyalodom. Ez pedig rossz, nagyon rossz.

Nekem is, és abból indulok ki, illetve remélem, hogy még nagyon sok mindenkinek, csak egy kis noszogatás kell, egy figyelemfelkeltő cikk, riport stb., ahhoz, hogy összekapjam magam, és igenis szétnézzek az otthoni könyvespolcunkon (mert, szerintem az alapműveltséghez - vagy nevezük, ahogy akarjuk - minimum az is hozzátartozik, hogy a saját könyvállományunk 95%-át legalább egyszer elolvassuk), vagy elmenjek egy jó kis antikváriumba (és ezzel kilőve az anyagiakra való hivatkozás is).

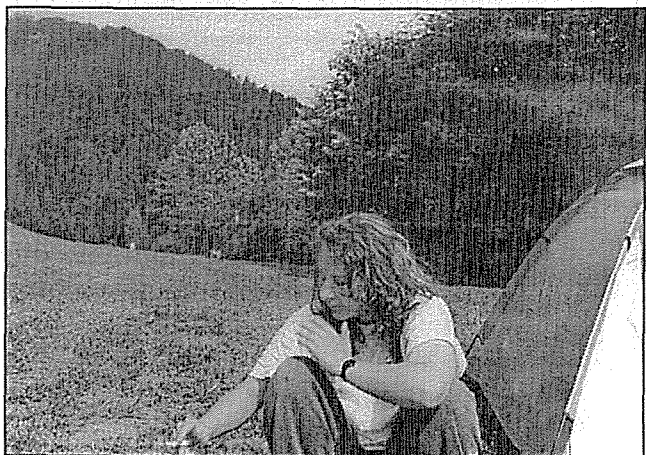
A másik dolog, ami miatt, vagy inkább aminek hatására felkutatok elolvasás céljából egy könyvet, az egy igazán hatásos könyvajánló. Ma már mindenhol van, hetilapokban, tévében, rádióban, sőt szórólapokon is (hiába itt a karácsony...), meg persze volt itt a Zsebszírban is. Viszont, ami miatt ezt a kis bevezető cikket mégis megírtam, az azért történt, mert szeretném leszögezni, hogy a továbbiakban csak olyan könyveket fogok nektek olvasásra ajánlani, amelyet már én is elolvastam, tehát nem fogom innen-onnan kiolászni a különböző újságok (például Nők Lapja) könyvajánlatait. (Megjegyzem, a Zsebszír XVIII. évfolyam 1. számában található könyvajánlót nem én írtam!)

Első nekifutásnak ennyit kívántam papírra vetni az olvasási szokásokon elmélázva, a következő számban pedig konkrét könyvajánlót szeretnék a Zsebszír olvasói elé tárn.

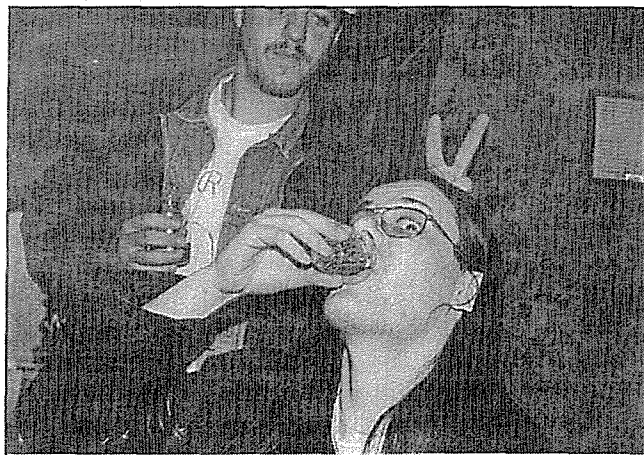
Kocsis Mariann

Válogatás főiskolások fényképalbumaiból...

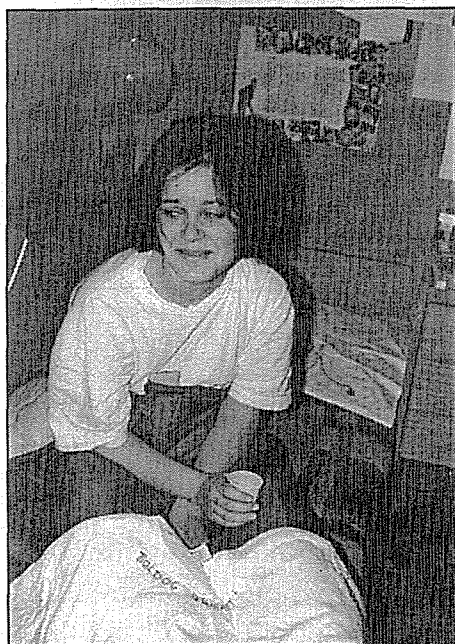
Idill...

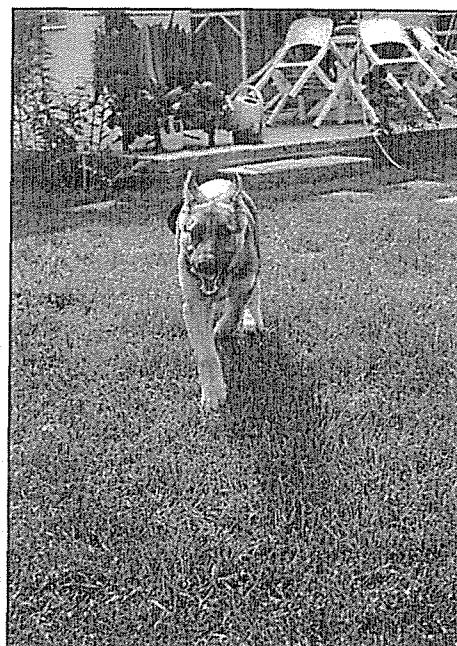
Válják egészségedre!

A lógós logós...

Aki még élőben látta a Beatlest...

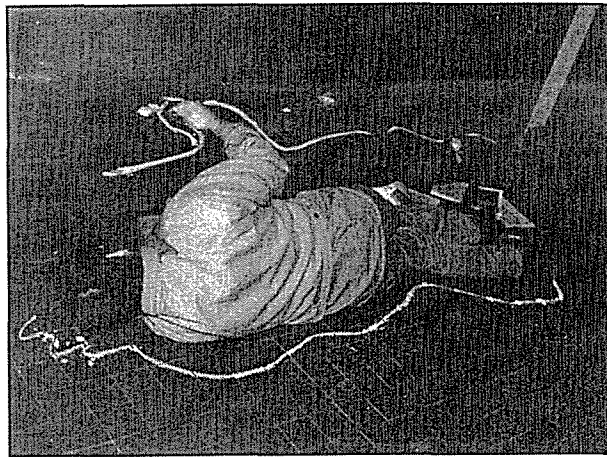
Ez egy kutya világ...

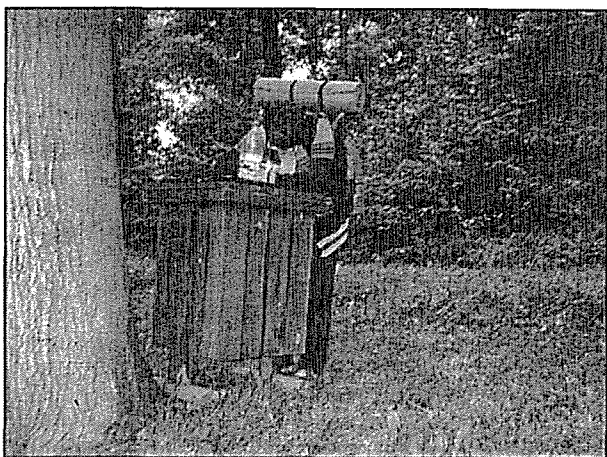
Válogatás főiskolások fényképalbumaiból...

Has, alkoss, gyarapíts!...

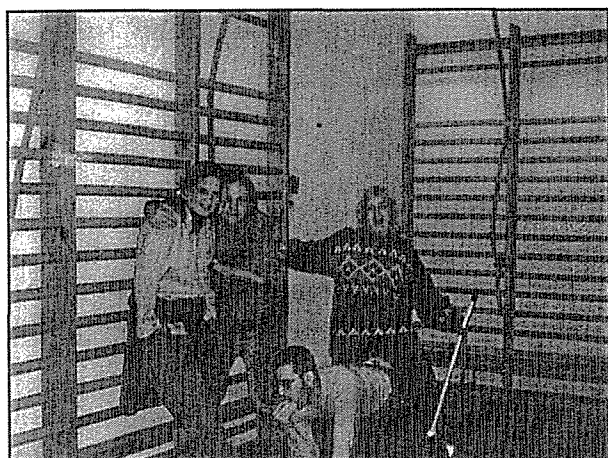
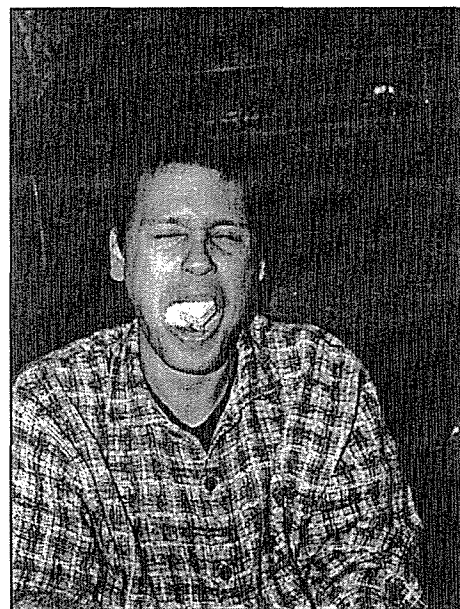
A KÁOSZ-Napok áldozata...

Lássuk, miből élünk?!...

A
következő
szám tar-
talmából

Várjuk hason-
ló jellegű,
vidám képei-
teket, ame-
lyeket szívesen
megjelentet-
nétek ebben a
rovatban!!!

Kötélhúzás alapfokon...

„Citromízű banán...”

„Három-kettő-egy! Megfogadom, hogy...”

Akárhogy is nézzük, nem vagyunk már gyerekek. Átéltünk már legalább 19 vakációt (az év minden évszakában), jót, rosszat, emlékezeteset és felejthetőt.

És biztosan mindenki emelte fel már úgy a poharát az év utolsó másodperceiben – az aznapi ki tudja hányadikat –, hogy már csak megszokásból is fogadjon valamit, miközben önmaga is tudta, úgysem fogja betartani.

Nos, a szilveszterre még várni kell, de kóstolónak itt van néhány előre gyártott fogadalom, melyeket tanáraink, és véletlenszerűen áldozattá lett diáktársaink tettek.

„Milyen fogadalmat tesz(él) a jövő évre?”

Kovács Krisztina (III. D): – Fogadalmat? Hát, ha nem bukok meg, akkor azt, hogy nem tanulok. Még jobban fogom szeretni a szobatársaimat és a „keresztanyámat” – ha ennél még jobban lehetséges! Gyakrabban fogom takarítani a szobát. Ja! És ritkábban fogom idegesíteni a többieket.

Fábián Andrea (III. S): – 1., Nem fogadom meg többet, hogy leszokok a cigiről. 2., Szerinted megfogadjam, hogy nem fogok többet felületesen tanulni?! 3., Megfogadom, hogy jövőre nem hozom Combít és Tasit a Gólyabálra!!!

Poczik Ágnes (III. F): – Én nem szoktam ilyeneket csinálni.

Neszler Judit (II. A): – Hogy egyszer világot látok!

Süveges Bea (II. A): – Jövőre korábban elkezdek pedagógiára tanulni.

Végh Zsuzsa (III. E): – A szokásosat! Nem dohányzom és fogyókúrázok.

Papp Bea (III. E): –

Megpróbálom megvalósítani az általam kitűzött célokat: jeles index, mínusz hat kilogramm,

dohányzásmentes övezet, rendszeret. Más nincs.

Szabó Edina (III. S): – Tanulok zh-ra, akármilyen szerelmi bánatban is szenvedek.

És nem fogadok meg soha többet semmit!

Hegedűs Annamária (IV. B): – Semmit, mert úgysem tartom be.

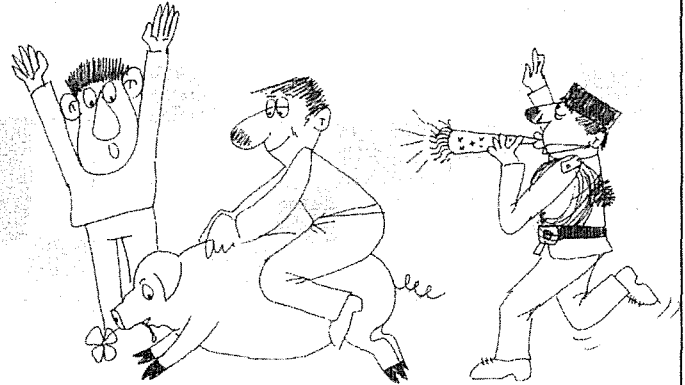
Orbán József (III. M): – 1., Megfogadom, hogy jövőre is fogadalmat teszek a Zsebszírátéknak! 2., Bombasztikus alkatomat megőrzöm!

Molnár Melinda (IV. G), kezében zöld színű véccépumpával: – Soha többet nem fogom megkísérelni az odaégett tarhonyás húsos edény elmosását a mosdókagylóban!

Csordás Tímea (I. E): – 1., Soha többet nem hagyok ki egyetlen egy bulit sem. 2., Nem dőlök be minden fickó szavának! 3., Nem költöm el az ösztöndíjamat az első

Újévi jókívánság

Rajz: Telek Béla

- Üldözzön a szerencse 1999-ben!

órában!

Hornyák Ági (I. D): – Nem iszok. Alkoholt.

Tanáraink

Várszegi Tibor: – Hogy ezentúl minden évben megfogadok valamit, mert eddig még sohasem fogadtam meg semmit.

Palkó Tibor: – Nem fogom levágnai a szakállamat.

Kadosa Lászlóné: – Meggazdagszom.

Raymond Switzer: – Szeretnék utazgatni.

Dr. Doboss Gyula: – Szilveszterkor soha nem szoktam megfogadni semmit. Elhatározásokat persze teszek: mértéktartó, egészséges életmód stb. De nem szilveszterkor!

Gergely Anna

Tanáraink négy keréken

A volán mögött Pethő László úr.

Pethő László tanár úr, a társadalomtudományok doktora, szívesen ül autójában, ha utazásról van szó. Azonban mivel a sportos életmód híve – a kerékpározás sem áll távol tőle.

– Tanár úrnak jelenleg egy Toyota Corollája van. Szereti?

+ Igen. Kimondottan kényelmes és biztonságos autónak tartom, habár ez is meg tudja tréfálni az embert.

– Ezt hogy érti?

+ Lemerül a fél éves akkumulátor.

– Ezen kívül?

+ Hál' Istennek semmi! Majd' elfelejtettem, egyszer feltörték, és volt egy szélvédőkárom is.

– Milyen autói voltak már?

+ 1973-ban vettem részletre egy Zaporozsecet – a régi kollégák talán még emlékeznek rá. Ezt a tanyai pedagógusok kapták egy részletfizetési akció keretében. Én akkor népművelőként dolgoztam, így sikerült hozzájutnom. Frakkos traktornak csúfolták egyébként. Ennek az autónak kétszer örültem. Amikor megvettem és amikor eladtam. Aztán egy Trabant jött, amivel szintén sok baj volt. A Skodákat viszont szerettem. A Toyota előtt még volt egy Golfom, ami megváltás volt a keleti járgányok után.

– Olykor tanár úr feltűnik egy kis mopeddel is. Netán motorozni is szeret?

+ (Nevetés.) Sosem szerettem motorozni, de nyáron kényelmesebb, mint az autó. A fekete kocsiiban nagyon meleg van. Viszont most nagyon kényelmetlenné tették azzal, hogy bukósíkat kell viselni. Így nyáron többnyire marad a kerékpár. Gyors, olcsó és kényelmes.

– Ha nem lennének anyagi korlátok és most kellene autót vásárolnia, melyet választana?

+ Mindenképpen kisebbet, mint a Corolla. Van most egy kis Toyota, a Yaris. Talán azt. Könnyebb vele a parkolás. Itt Jászberényben nem annyira, inkább Budapesten.

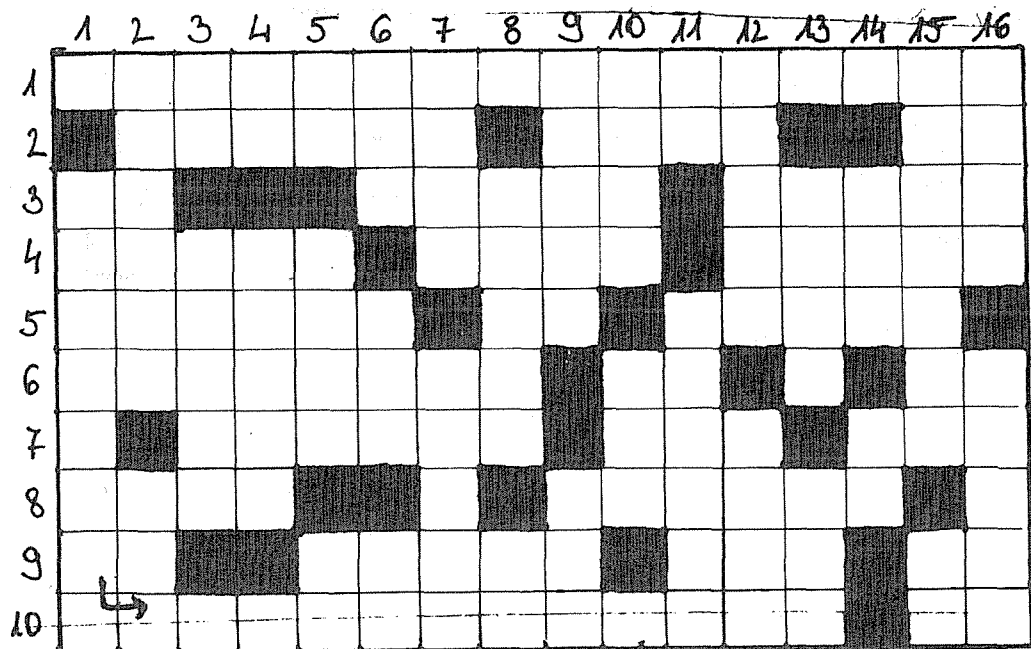
– Mi a helyzet a közlekedési kihágásokkal?

+ (Mosoly.) Még a Golfjal mentem egyszer száz fölött Miskolc környékén. Szerencsére 2000.- forint helyszíni bírsággal megúsztam. A Trabanttal ez a veszély soha nem fenyegetett. A minap az uszodánál rossz helyre parkoltam, ott is megbírságoztak. Szerintem nem kellene minden autóst megbüntetni, aki a tilosban parkol, pláne azt nem, aki az egészséges életmód miatt teszi mindezt. Vagy egy másik eset: egyik nyáron Sátoraljaújhelyre tartottunk a családdal – ott születtem –, amikor „lemezelték”. Kiderült, hogy lejárt a jogosítványom. Így kezdődött a nyaralás. Aztán rengeteg utánajárással visszakaptam.

Fábián Tamás

Rejtvény

A
ZSEBZSIRÁF
következő
száma 1999
márciusában
jelenik meg.
Keressétek a
megszokott
helyeken!!!

Meghatározások

Vízzintes:

- 1., Megfejtés 1. része
- 2., Természetbe – Győztesek nyakában lóg – on, ..., -ön
- 3., Népiessen szólít – Női név – Idea
- 4., Íz – Kevert mely! – Elesni
- 5., Férfi név becézve – Múlt idő jele – Düh, méreg
- 6., Arra az időre – Duplán: Gyermeknevelő – Névelő – Tova
- 7., Római ezer – (Akkor) ott tartózkodtak – Nyugat-európai folyó – Férfi név
- 8., Részben megaranyoz! – Kálium – Megrikat – Newton
- 9., Néma anya! – Játsszótér kelléke – Oboa hangzó – Csokiféle
- 10., Megfejtés 2. részének folytatása – Nem be

Függőleges:

- 1., Jód – Megfejtés 2. része
- 2., Virág része – Lóbiztató szócika

- 3., Szikladarab – Olaj fajtája – Félne!
- 4., Fél olaj! – Mely időben? – Mutatószó
- 5., Római ötven, ötszáz – Juh ól – Magyar, Málta autójel(ek)
- 6., Ábel becézve – Idegen művészet! – Ha (angolul)
- 7., Közepébe – Tenné
- 8., Névelő – Majdnem holtak! – Néma tej!
- 9., Világosságot – Testrészt
- 10., Elektromosság – Állókép – Félek!
- 11., Eleje vége! – Engedem
- 12., Egysejtű – Tol
- 13., Hosszúság jele – Kirándulás – E napi
- 14., Fogorvosnál monduk – Milka maradéka! – Előadó röviden
- 15., Szobába ereszt – Támasztó
- 16., Antal becézve – Alul lévő

Megfejtés:

Iskolás mondóka

J. O. Y.

A **KÁOSZ-Napok** rendezvénysorozat egyik legnépszerűbb eseménye volt a kedd (november 10.) esti „Közhelyek” elnevezésű vetélkedő. Több állomáshe-lyen várták furfangos kérdőívek a vetélkedő kedvű koleszosokat. Az egyik legnehezebb, s legtöbb ismeretet igénylő feladatsor a **Góltótó**ban tártult a jól felkészült hallgatók szeméi elé, amely azt volt hivatott felmérni, hogy a **Zirzen Janka Kollégium** lakói mennyire tájékozot-tak a **Kollégiumi Bizottság** tagjainak magán- és tár-sadalmi életében/-ből. A stílszerűen „**Góltótó**”-ra keresztelt feladatlapot – a nagy sikerre való tekintet-tel – ezennel a **Zsebzsiráf** is közléteszi.

Góltótó:

- 1., Mi a beceneve Pinto Renátónak?
1., Mario;
2., Banderas;
X., Rinya.
- 2., Milyen kiserelésben fogyasztja Renátó a sört?
1., üveg;
2., korsó;
X., feles.
- 3., Szokott-e Benkő Tamás KOB-gyűlésekre járni?
1., igen;
2., nem;
X., oszt ki az a Benkő?
- 4., Milyen időréssel szokott Tamás beérni az órára?
1., 10 perccel előtte;
2., pontosan;
X., 5 perccel a vége előtt.
- 5., Hogy hívja Robu Albert Fazit?
1., kicsi macsó;
2., darling;
X., Faszikám.
- 6., Hogy hívják Fazi maci-ját?
1., Brumi;
2., Szöröske;
X., Bence.
- 7., Hol alszik Mazsi a legedesebbet?
1., a szobájában;
2., a tévé előtt;
X., az asztal alatt a KOB-irodában.
- 8., Melyik Mazsi kedvenc bora?
1., Egri bikavér;
2., Egri leánya;
X., Tökmindegy-csakbor-legyen.
- 9., Kit nem lehet ba.ogat-ni a KOB-tagok közül?
1., KOB Katát;

- 2., Osztroics Katát;
X., Oszroviics Katát.

10., Miről írja Kata a szakdolgozatát?

- 1., a szekrény tetejéről;
2., a Jászberényi Tanítóképző Főiskola diák-szokásairól;
X., Szügyről.

11., Hogyan olvassa el Rózsa Zoli a Zsebzsiráfot?

- 1., megveszi a büfében;
2., elkéri a szobatársától;
X., a számítógépről elolvassa a begépett kézi-ra-tokat.

12., Mi a kedvenc nótája Zolinak?

- 1., Az én Rózsám...;
2., ...Vasutas...;
X., ...Vasutas!.

13., Mi a hatásköre Papp Beának a KOB-ban?

- 1., feleletemelős;
2., fodrász;
X., figyelemmel kíséri a 3. emeleti TV előtti szexuális akciókat.

13+1., Mi Bea szava-járása?

- 1., „kő kőla genya?”;
2., „haggyá mán!”;
X., „mint az áállat”.

A helyes megfejtést a 12. oldalon találjátok!